

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Συνελήφθη, πριν μερικές μέρες ο Παλαιστίνιος, αγωνιστής Αμπντουραχίμ Χαλέντ(ο ίδιος ισχυρίζεται ότι ονομάζεται Χαλέντ Κουσείν), που έχει καταδικαστεί από Ιταλικό δικαστήριο σε ισόβια, κατηγορούμενος σαν ο οργανωτής της επίθεσης στο κρουαζιερόπλοιο "Ακίλε Λάουρο", το 1985.

ΑΘΗΝΑ 23 ΜΑΡΤΗ 1991 ΤΕΥΧΟΣ Νο 46

ΣΕ ΑΜΕΣΟ ΚΙΝΔΥΝΟ Η ΖΩΗ ΤΟΥ JOHN PERROTTI...

Φίλε αναγνώστη, σημαντικές οι μέρες που περνάμε. Ο πόλεμος στον Περσικό Κόλπο έχει "κρυώσει" κι απ'ότι φαίνεται η "Νέα Τάξη" του Μπους, αργά ή γρήγορα, θα προσπαθήσει να εδραιωθεί, όχι μόνο στην περιοχή, αλλά και σ'ολόκληρο τον κόσμο, πράγμα που σημαίνει ότι, αργά ή γρήγορα, ένα κύμα "περφορεϊακών" συγκρούσεων πρόκειται να ξεσπάσει. Το τυφλοπλάγι, που μας φόρεσαν τα διάφορα μέσα παραπληροφόρησης, γίνεται όλο και πιο αδιαφανές και αυτό σημαίνει πως έρχονται δύσκολες μέρες για όσους θα επιμένουν να αγωνίζονται ενάντια στο σκοταδισμό που προωθούν η κυβέρνηση των ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους.

Φίλε αναγνώστη, σημαντικές οι μέρες που περνάμε αφού η "δικαιοσύνη" έχει φτάσει να ομολογεί ότι δεν είναι παρά απλό εξάρτημα της αστυνομίας, εφ'όσον προφυλακίζει ανθρώπους, μόνο και μόνο με προφορική αίτηση των αστυνομικών αρχών, χαρακτηρίζοντας τους "επικίνδυνους, ύποπτους φυγής" κλπ, και τους αποφυλακίζει λίγο αργότερα, πάλι με αίτηση της αστυνομίας, όταν η τελευταία βλέπει να διογκώνεται κάποιο κίνημα συμπαράστασης που φοβάται πως θα ξεφύγει από τον έλεγχό της.

Φίλε αναγνώστη, οι μέρες που περνάμε είναι σημαντικές αφού σημαδεύουν τη χρεωκοπία των πολιτικών κομμάτων που σύρουν το ένα το άλλο στα δικαστήρια διεκδικώντας το καθένα για "πάρτη του" τον τίτλο του "αδιαφοροού", ενώ είναι γνωστό πως κανείς-ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΚΑΝΕΙΣ-πολιτικός δεν ενδιαφέρεται παρά για το πως θα πλουτίσει, ληστευοντάς σε. Το ΠΑΣΟΚ, που επί 8 χρόνια, δεν αφησε αλώβητη κι αλέρωτη καμιά έννοια σοσιαλισμού και εντιμότητας... Η ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, που δεν διστάζει να πουλάει επιχειρήσεις, φτιαγμένες με λεφτά των φορολογουμένων, σε κάποιους ιδιώτες και να καρπώνεται ξενδιάντροπα το τίμημα... Ο ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ που απεμπολεί κάθε έννοια αριστερας και προόδου μ'αλλάγμα κάποια υπουργεία...

Φίλε αναγνώστη, ο πόλεμος, η τρομοκρατία, η καταλήστευση δεν σταματάνε ούτε με ευχές, ούτε με ψήφους. Μοναδική πιά λύση είναι η συντριβή κάθε είδους εξουσίας και η κοινωνική επανάσταση. Κι οι μέρες που περνάμε είναι σημαντικές γιατί, κάθε μέρα, όλο και περισσότεροι άνθρωποι συνειδητοποιούν, αυτή την αλήθεια.

32 μήνες σε ολική απομόνωση έχει κλείσει στις φυλακές του Οχάιο των ΗΠΑ ο Αναρχοσυνδικαλιστής John Perrotti.

Στις 23/1/91, μην έχοντας άλλο όπλο, κατέβηκε, για μιαν ακόμη φορά, σε απεργία πείνας που θα διαρκέσει μέχρι να απελευθερωθεί ή, τουλάχιστον, να μεταφερθεί σε κανονική φυλακή.

Ο ίδιος, σε γράμμα του, που έστειλε λαθραία στον Αναρχικό Μαύρο Σταυρό, λέει:

"ΑΥΡΙΟ, 14 Φλεβάρη 1991, ημέρα του Αγ. Βαλεντίνου, συμπληρώνεται ένας χρόνος αγώνων για τη δικαιοσύνη. Το μόνο που έγινε, στη διάρκεια αυτού του χρόνου στις φυλακές Lebanon της Lucas ville, ήταν ο διορισμός ενός νέου αρχιφύλακα που σφράγισε τη φυλακή κι αύξησε τα μέτρα ασφαλείας.

Αν θυμάστε, μου είχαν πει ότι θα με μετέφεραν στις φυλακές Mansfield όταν θα άνοιγαν κι ότι η κρατησή μου στις φυλακές Lebanon θα ήταν προσωρινή. Λοιπόν, εδώ κι ένα χρόνο, βρίσκομαι εδώ, σ'αυτή την πτέρυγα απομόνωσης όπου είμαι ο μοναδικός κρατούμενος. Έχουν εφαρμόσει επάνω μου όλες τις γνωστές "Τεχνικές Αλλαγής Συμπεριφοράς", αλλά δεν έχουν καταφέρει να με σπάσουν.

Στις 22/1/91, η Linda Leisure, η φίλη και συντρόφισά μου ήρθε να με επισκεφθεί. Ο αρχιφύλακας της το απαγόρευσε, λέγοντας ότι την προηγούμενη εβδομάδα είχα "επιτεθεί" σ'έναν δεσμοφύλακα. Αυτή η δήθεν επίθεση ήταν, στην ουσία, το πιτσιλίσια με νερό ενός δεσμοφύλακα που απειλούσε να με καταβρέξει με μια μάνικα -πράγμα που έκανε-και που με χτύπησε στο χέρι με το ειδικό κλόμπ του (τύπου PR 24, ενισχυμένο με μολύβι). Παρ'όλα αυτά, βρίσκομαι κατηγορούμενος για επίθεση.

Στις 23/1/91, η φίλη μου, Linda Leisure, κι εγώ αρχίσαμε απεργία πείνας, που σήμερα (τη μέρα που έστειλε το γράμμα) συμπληρώνει τις 22 μέρες. Δε προκειται να πάω μέχρις ότου μεταφερθώ στο Mansfield ή αφεθώ ελεύθερος. Βρίσκομαι ήδη 32 μήνες στην απομόνωση και τον τελευταίο χρόνο με έχουν μεταβάλει σε πειραματόζωο. Στις 17/1/91, ο Sudan Swafford (σημ. του Α: με τον οποίο ο John Perrotti είχε κατέβει σε άλλη απεργία πείνας, το 1990) μεταφέρθηκε στο Mansfield, εγώ, όμως, συνεχίζω να είμαι εδώ, στην απομόνωση".

Στις 20/2/91, έφτασε η είδηση ότι Ο PERROTTI, ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΟΣ, ΕΚΟΨΕ ΤΙΣ ΦΛΕΒΕΣ ΤΟΥ. Στην τελευταία του επίσκεψη στον Perrotti (πριν τις 20/2/91) ο "Ψυχίατρος" των φυλακών είχε διαπιστώσει την κραισιμότητα της κατάστασης και είχε ενημερώσει τη διοίκηση σχετικά.

Με τις φλέβες του ραμμένες, Ο PERROTTI ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ, παρ'όλα αυτά, την ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ.

Ο Αναρχικός Μαύρος Σταυρός καλεί κάθε σκεπτόμενο άνθρωπο να ευαισθητοποιηθεί και να διαμαρτυρηθεί γι'αυτή την κατάφωρη παραβίαση και καταστροφή κάθε έννοιας ανθρωπιάς, στέλνοντας τη διαμαρτυρία του στους:

-Διευθυντή των φυλακών του Οχάιο, Prison Governor VOINOVICH 77South High Street, State House, COLUMBUS, OHIO 43215 USA.

-Διευθυντή των φυλακών Lebanon, Director G. WILSON 1050 Freeway Drive North, COLOMBUS, OHIO 43229 U.S.A.

-Δικαστή, υπεύθυνο για την εκτέλεση ποινών, Judge S. SPIEGEL, Judges Chambers U.S.P.O. Courthouse Bldg, CINCINNATI, OHIO 45202, U.S.A.

*ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΧΑΛΕΝΤ * ΧΑΜΝΤΑΝ*

ΦΩΝΗ ΑΠΟ ΤΗ ΦΥΛΑΚΗ...

Αρνούμαι να υποβάλω αίτηση χάριτος. Γιατί, η αίτηση χάριτος είναι γι' αυτούς που αισθάνονται ένοχοι, και που πράγματι είναι στη συνείδηση του κάθε ανθρώπου ένοχοι. Είναι αυτοί που ζητούν την προστασία της φυλακής, για να σκεπάσει και να καλύψει την αποκρουστικότητα τους. Είναι αυτοί οι ανώμαλοι και δισταρραμμένοι με τις φοβερές πράξεις, που αγκαλιάζει η φυλακή (για λίγο καιρό) για να τους προστατεύει από την περιφρόνηση των ανθρώπων. Είναι αυτοί που συντηρούν τις φυλακές με την απαισιότητα τους, και που καλύπτουν τα βασανιστήρια που διαπράττει η αδικία ενάντια σ' όποιον αρνείται όλη αυτή τη σαπίλα δημιών και θυμάτων.

Εγώ αρνούμαι να υποβάλω την ταπεινωτική αίτηση χάρισης, γιατί δεν είμαι ένοχος. Γιατί δεν έχω κάνει κανένα φοβερό, ανώμαλο, δισταρραμμένο ή σιχαμερό έγκλημα. Γιατί με καταδικασαν μέσα σε δυο ώρες σε ισόβια, για ένα αδίκημα, που αν αυτή τη στιγμή μου ξαναπαρουσιαζόταν, θα το ξανάκανα πάλι, και πάλι, και πάλι. Και που όχι μόνο δεν με πήγαν στο Εφετείο, παρά από τότε, ενώ έβλεπα την πόρτα της φυλακής να ανοίγει και να βγαίνουν με καθαρή καρδιά όλοι οι εγκληματίες, που έχουν διαπράξει τερατουργήματα, εμένα, επί 18 ολόκληρα χρόνια, με ξέσκισαν, με βίασαν, με γάμψαν, και ασταμάτητα με βιάζουν. Και παρανομούν με την χειρότερη εγκληματικότητα πάνω μου. Γιατί, αφού μου ακρωτηρίασαν το κορμί, όρμησαν και μου ποδοπάτησαν και την ψυχή.

Γιατί είναι αδύνατον να υπογράψω μια αίτηση χάρισης απέναντι στους Δημίους μου, που καρατόμησαν την ύπαρξή μου.

Γιατί τα πειθαρχεία και οι απομονώσεις που έχουν βαφτεί με το αίμα μου και που έχουν καταπνίξει το δίκιο μου, αυτόν τον μεγαλύτερο μου κριτή, δεν με αφήνουν να υπογράψω μετάνοια στους τυράννους μου.

Γιατί 18 χρόνια είμαι παράνομα μέσα στην φυλακή, όπου μου φέρθηκαν χειρότερα απ' ό,τι σ' έναν αιχμάλωτο πολέμου.

Γιατί οι ίδιοι αυτοί που αγκαλιάζουν τους πραγματικούς εγκληματίες μ' έριξαν σ' όγδους τάφους της απομόνωσης, για πολλά χρόνια, όπου μέσα τους, τα εστανικά τους μυάλα, εφάραν και εφάρμοσαν πάνω στο κορμί μου τα πιο κτηνώδικο βασανιστήρια.

Γιατί είμαι αθώος, και προκαλώ γι' αυτό μια δημόσια δίκη για να το αποδείξω, για ν' αποδείξω με αδιάσειστα επιχειρήματά την αθωότητά μου, και την κτηνώδη βαρβαρότητά σας. Πού όλες είναι χιλιάδες φορές χαραγμένες πάνω στο κορμί μου.

Γιατί είμαι σμηρος στα χέρια μιας κακούργας και απάνθρωπης δικαιοσύνης, που αν έχει φωνή ασ βγει και ασ μιλήσει ανοιχτά και δημόσια για τα δικά μου εγκλήματα. Ποιά είναι; Και τί έχω κάνει; Που με κρατά ολόκληρα χρόνια μέσα στα πειθαρχεία και τις απομονώσεις. Και ασ μιλήσει για τα εγκλήματα αυτά, τα φρικτά, τα τερατώδη εγκλήματα των δολοφόνων που τόσο απλόχερα αγκαλιάζει. Και που ποτέ κανέναν τους δεν είδα να τιμωρήσει σκληρά ούτε δικαστικούς ούτε πειθαρχικούς. Παρά κάθε λίγο και λιγάκι τους ξαμολά για να συνεχίζουν το κακούργικο έργο τους.

Τα πειθαρχεία και οι απομονώσεις, τα μαστίγια, οι γροθιές, οι κλωτσές, τα ρόπαλα, τα ξεβρακώματα, ουρλιάζουν πάνω στο κορμί μου μέρα νύχτα. Με σακατέψατε και μ' αχρηστέψατε γιατί ποτέ δεν δέχτηκα την ηθική της βαρβαρότητάς σας.

Αρνούμαι γιατί ένοχοι είσαστε εσείς. Εσείς είστε οι εγκληματίες που πάνω μου 20 χρόνια εγκληματοείτε με τα πιο βάρβαρα και κτηνώδικο μέσα. Εσείς διαπράττετε κάθε στιγμή εναντίον μου το ένα αδίκημα πάνω στο άλλο...

Να... γιατί δεν θα σας δώσω ποτέ τη χαρά να σας συγχωρήσω για όλη την τεράστια βαρβαρότητα που μου κάνατε. Και θα προτιμήσω να γίνει το κελί σας τάφος μου, παρά να παρακαλέσω τους βασανιστές μου να με βγάλουν ζωντανό απ' αυτό, όταν οι ανοιχτές πληγές ουρλιάζουν και απαιτούν μέσα απ' τους τρωινούς τάφους του Νταχάου την δικαίωσή τους. Απαιτούν να γδυθούν και να φανερωθούν μπροστά σ' όλη την κοινωνία. Για ν' αντικρύσει με τα μάτια της, όλη τη θηριωδία της "Δικαιοσύνης" στην προσπάθειά της να μου φιώσει τη φωνή. Και στην απεγνωσμένη της προσπάθεια να με καταντήσει ένοχο! Για να σκύψω το κεφάλι μου μπροστά της.

Όχι, δεν το δέχομαι. Μπορείτε κάθε μέρα, όπως το κάνετε ολόκληρα χρόνια, να με βιάζετε και να με ποδοπατάτε, αλλά εγώ χάρη από σας δεν θα ζητήσω ΠΟΤΕ!

Ποτέ δεν θα βάλω έμπλαστρο στις πληγές μου το τρισάθλιο και ταπεινωτικό χαρτί της αίτησης χάρισης. Γιατί τότε θα προδώσω τον εαυτό μου και θα χειροκροτήσω τους βασανιστές μου... Πράγμα, που όσο βρώμικος κι αν είμαι δεν μπορώ να το αντέξω, γιατί δεν έχω τη δύναμη ν' αντέξω μια τέτοια τεράστια βρωμιά. Προτιμώ τον χειρότερο θάνατο, τον φριχτότερο που υπήρξε ποτέ, μέσα στο νεκρικό κελί της φυλακής, παρά ν' απλώσω το χέρι μου για να σβήσω τις πληγές μου. Όχι ποτέ!

Γιατί, λοιπόν, να σας ζητήσω χάρη; Αφού, ό,τι αίμα είχα, μου το ήπιατε, ό,τι σάρκες μου τις φάγατε, τα κόκαλα άπειρες φορές μου τα συντρίψατε, την ψυχή μου την ξεράσατε στο βούρκο... και τα παιδικά μου όνειρα στη λάσπη. Γιατί λοιπόν! Ποιά κοινωνία είναι αυτή που θα δεχτεί πάλι μέσα της έναν άνθρωπο, άμα πρώτα δεν δικαιωθούν οι πληγές του; Ποιά;

Χάρη πρέπει να μου ζητήσει αυτή η κοινωνία που με κατάντησε έτσι, και όχι εγώ απ' αυτήν. Αυτή και οι εκπρόσωποί της πρέπει να απολογηθούν δημόσια και όχι εγώ. Αυτοί βιαιοπράγησαν πάνω μου και όχι εγώ πάνω σ' αυτήν.

Γιατί λοιπόν; Ας βγει κάποιος και να μιλήσει; Γιατί να ζητήσει ένας πληγωμένο κορμί χάρη από τους δημίους του. Ας βγει! Ας βγει ένας!

Γιάννης Β. Πετρόπουλος
Κέρκυρα

**ΕΝΤΥΠΙΑ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ**

ΝΟ ΔΑΙΤΗΡΝ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙ-
ΟΥ "Εκδοση των " σκοτεινών
κύκλων της ανωμαλίας". Πεύ-
χος Ι. Μάρτης 1991.

***A.N.A. (Ευαλλακτικό Πρα-
κτορείο Ειδήσεων). Δελτίο
No140,13/2/91, από τη Βαρ-
κελώνη.

***BULLETIN C.I.R.A. (Δελ-
τίο του Διεθνούς Κέντρου Ε-
ρευνών για την Αναρχία).
No47, Γενάρης 1991. Βιβλίο -
γραφικό δελτίο από τη Λω-
ζάννη της Ελβετίας.

***REALITY SANDWICH (Σα-
ντουίτς Πραγματικότητας).
Φεβράριος 1991. Αντιπολεμι-
κό φυλλάδιο από τη Βαλι-
μόρη των Η.Π.Α.

***LE LIBERTAIRE (Ο Ελευ-
θεριακός). No 114, Μάρτης -
1991. Εντυπιο της Ένωσης των
Αναρχικών της Γαλλίας.

***A-INFOS (Αναρχικές Πλη-
ροφορίες). Ελληνική έκδοση
No 3, Φεβράριος 1991. Αγγλο-
φωνο δελτίο με ειδήσεις από
την Ελλάδα.

***COMEDIA-TORONTO (Οχι στον
Πληροφορικό Δελτίο No 91,
Toronto του Καναδά. Κυκλο-
φοεί δωρεάν).

***LA GUERRE NON! (Όχι στον
Πόλεμο!). No 8 (21/2/91) και
No 9 (28/2/91). Δελτίο πλη-
ροφόρησης για τις αντιπο-
λεμικές εκδηλώσεις στη Γαλ-
λία και σ' όλο τον κόσμο από
την ομώνυμη οργάνωση, που
διαθέτει και τηλεφωνικό δελ-
τίο ειδήσεων που μεταδίδε-
ται από τον αριθμό 0033-63
383955.

***LA LETTRE DES CAVALES (Το
Γράμμα των Δραπέτων). Φεβ-
ράριος 1991. Δελτίο πληροφό-
ρησης της Επιτροπής ενάντια,
στην καταπίεση και τις φυ-
λακές (Commission Prison/-
Repression) της Γαλλίας.

***ANARCHY (Αναρχία). No27,
Χειμώνας 1990-1991. "Περλο-
δικό της ενοπλής Ένωσης της
από την Αναρχική Ένωση της
Columbia των Η.Π.Α. Το τεύ-
χος είναι αφιερωμένο στα
παιδιά, με υπότιτλο "Αεύτε-
ρα στα παιδιά! - Παιδιά και
Αναρχία".

***EKINTZA ZUZENA (Άμεση
Δράση), No7, Γενάρης 1991. Ε-
λευθεριακή επιθεώρηση από
τη Χώρα των Βάσκων. Από τα
πιο καλά περιοδικά του Α-
ναρχικού χώρου. Ανάμεσα στα
άρθρα: Ποιος πιστεύει στην
εργατική τάξη-Αυτό που μας
επιβάλλεται απ' τα πάνω-Α-
γροτικές κολλεκτίβες-Ο νέος
ψυχρός πόλεμος (του Noam
Chomsky)-Βασικός Κοσμοερα-
τιβισμός-Φυσική εκπαίδευση
και σεξουαλικότητα.

ΣΤΙΠΜΑΤΑ

●●● Μετά από 14 μήνες απλήρωτοι και αφού χρειάστηκε να κάνουν καταλήψεις σε υποκαταστήματα της Εθνικής Τράπεζας, οι εργαζόμενοι της ΑΙΓΑΙΟΝ Α.Ε., κατάφεραν τελικά να πληρωθούν αυτά που τους χρωστούσαν.

●●● Αποθήκες πυρομαχικών θα κατασκευαστούν στη θέση Παλιούρη, μεταξύ των χωριών Πετσαλιού, Πρωτόπαπα και Γαβρισών του νομού Γιαννίνων. Το έργο χρηματοδοτείται από το ΝΑΤΟ και θα αποθηκευτούν συμβατικά όπλα και πυρομαχικά του ελληνικού στρατού. Επειδή όμως, οι κάτοικοι της περιοχής φοβούνται ότι θα μπουν και πυρηνικά στις αποθήκες αυτές, προσανατολίζονται να αρχίσουν κινητοποιήσεις ενάντια στην κατασκευή τους.

●●● 11 στρατιώτες από το Γουδί, με επιστολή τους στο "HPIH" (τ. 46, 24/2/91) αντιτίθενται στον πόλεμο, στους Αμερικάνους και το CNN.

●●● 5.000 Αμερικάνοι στρατιώτες, απ' αυτούς που πήραν μέρος στον πόλεμο του Περσικού, θα κάνουν τις διακοπές τους στην Κω, τον Απρίλη και Μάη 1991.

●●● Από τις 8/2/91, οι εργαζόμενοι στη Συνεταιριστική Προμηθευτική Ένωση έχουν κάνει κατάληψη της επιχείρησης, γιατί δεν πληρώνονται αρκετό καιρό τώρα.

●●● Καταλήψεις σκουδαστές, από σχολές των Τ.Ε.Ι. Αθήνας έκαναν 15λεπτη συμβολική κατάληψη της λεωφόρου Καβάλας, ενάντια στα κυβερνητικά σχέδια ιδιωτικοποίησης των σχολών τους.

●●● Διαδήλωση για τους φυλακισμένους απεργούς πείνας, έγινε στις 26/2/91, με την συμμετοχή του Εργατικού Κέντρου και της Κίνησης Υπεράσπισης Πολιτικών-Κοινωνικών Δικαιωμάτων, στη Θεσσαλονίκη.

●●● Στις 25/2/91, οι Μπουκετσίδης και Κογιάννης, μεταφέρθηκαν επειγόντως στο νοσοκομείο Νίκαιας, με σοβαρά προβλήματα υγείας, από την απεργία πείνας που κάνουν στις φυλακές Κορυδαλλού. Κόμματα, οργανώσεις και φορείς ζητούν την άμεση αποφυλάκισή τους.

●●● Η Πρωτοβουλία Πατησιωτών για την κοινωνική αυτοάμυνα, ζητάει την άμεση αποφυλάκιση των 3 απεργών πείνας και τάσσεται ενάντια στο αντιτρομοκρατικό νομοσχέδιο.

●●● Ο Δαμιανός Χαρτοματζίδης, στη βάση τηλεπικοινωνιών της αεροπορίας, στο Ηήλιο και ο Γιάννης Βαρδάκης, στο 228 Τ.Π. Χίου, είναι οι νέοι αυτοκτονημένοι φαντάροι, από τις 26/2/91.

●●● Στις 26/2/91, 82 κρατούμενοι τοξικομανείς, από τις φυλακές Διαβατών Θεσσαλονίκης, άρχισαν να απέχουν από το συσσίτιο, διαμαρτυρόμενοι για τις μεταγωγές τους σε άλλες φυλακές, την στιγμή που παρακολουθούν προγράμματα απεξάρτησης από τα ναρκωτικά. Την επόμενη μέρα η αποχή έληξε γιατί το αίτημά τους ικανοποιήθηκε.

●●● ΣΤΙΣ 29 ΜΑΡΤΗ 1991 ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ 37 ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ ΠΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΟΥ ΧΗΜΕΙΟΥ, ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ Μ. ΚΑΛΤΕΖΑ, ΤΟΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟ ΤΟΥ 1985. Ο ΜΕΛΙΣΤΑΣ ΔΕΝ ΕΜΕΙΝΕ ΟΥΤΕ ΕΝΑ ΜΗΝΑ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ, ΕΝΩ ΟΙ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΜΑΣ, ΟΔΗΓΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΑΝΑΒΟΛΗ ΣΕ ΑΝΑΒΟΛΗ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΤΟΥΣ.

●●● Στα μπαρ των Εξαρχείων και ειδικά σ' αυτά που οι θαμώνες τους, κινούνται σε συγκεκριμένους πολιτικούς χώρους, δόθηκαν από κρατικά όργανα κλήσεις που καλούν τους ιδιοκτήτες αυτών των μπαρ, να κλείσουν τα μαγαζιά τους σε 10 μέρες. Ακόμα, μεθοδεύεται η μεταφορά του 5ου αστυνομικού τμήματος, δίπλα στη πλατεία και στην οδό Τσαμαδού, ενώ στο ίδιο κτίριο θα στεγαστεί και η αντιτρομοκρατι-

κή υπηρεσία της ΕΛ.ΑΣ. Προφανείς οι στόχοι τους.

●●● Σε αμερικάνικη έκθεση, που αποσπάσματα της δημοσιεύονται στην εφημερίδα 48 ΩΡΕΣ, στις 23/2/91, αναφέρεται ότι στην Ελληνική αστυνομία λειτουργούν οργανωμένα κυκλώματα μπάτσων που ασχολούνται με διακίνηση ναρκωτικών, εμπόριο όπλων, προστασία σε νυχτερινά κέντρα, λαθρεμπόριο χρυσών λιρών και δολαρίων, πώληση αδειών οπλοφορίας, κάλυψη οικονομικών εγκλημάτων, ίσως και συμμετοχή σε τρομοκρατικές ενέργειες. Αναρωτιέται η εφημερίδα τι σχέση μπορεί να έχει με όλα αυτά η υπόθεση των μπάτσων Αργύρη και Κοσμάκη που πιάστηκαν να ασχολούνται επιμελώς με εμπόριο όπλων κι εκρηκτικών. Ακόμα αναρωτιέται τι σχέση έχει ο ακροδεξιός Πέρος, που αρκετό καιρό τώρα κρατείται σε κελί του 10ου ορόφου της ασφάλειας.

●●● Το στρατιωτικό μέρος της "καταγίδας της ερήμου" μπορεί να τελείωσε (γιατί το υπόλοιπο μέρος της νέας τάξης πραγμάτων τώρα αρχίζει να παίζεται), αλλά το ΔΗΜΝΟΣ εξακολουθεί να περιπολεί στην Ερυθρά Θάλασσα (άραγε τι;).

●●● Ο εισαγγελέας Κιλκίς, ο Π. Γιαννάκης, παρέμεψε σε δίκη, στις 28/2/91, στο Μεικτό Ορκωτό Εδείο, τον υπαστυνόμο Δ. Σιδερίδη, τον αρχιφύλακα Π. Παναγέα και τους αστυνομικούς Γ. Χρυσάφη και Α. Κεϊσίδη. Αιτία η δίκη δεν γιόρτασαν με πάρτυ τον σύλληψη, τον Αύγουστο του 1985, του 65χρονου οικοδόμου Αντώνη Χαματζή, σαν ύποπτου για ναρκωτικά και στη συνέχεια ο άγριος βασανισμός του από τους κατηγορούμενους μπάτσους. Επειδή ο Σιδερίδης, απόστρατος τώρα, σε μηνυτήρια αναφορά του, υποστηρίζει ότι αυτός και οι άλλοι κατηγορούμενοι έχουν πέσει θύματα πλεκτάνης από τους τότε ανωτέρους τους. Έτσι, ο ανακριτής Κιλκίς Γ. Μπαταλέζης, σχημάτισε μια δεύτερη δικογραφία και ζη-

τάει την παραπομπή σε δίκη των Χ. Χριστοφιλόπουλου, αστυνομικού διευθυντή Κιλκίς τότε κι απόστρατου σήμερα, Γ. Βασιλειάδη και Α. Κεϊσίδη αστυνομικών. Η δίκη δεν έχει ακόμα οριστεί και έπεται συνέχεια.

●●● Συγκέντρωση και πορεία στην βουλή, εναντία στο πόλεμο, έγινε από την ΟΣΕ και 7 Αναρχικούς (:) στις 1/3/91. Οι οργανωτές η Αντιπολεμική Συνεργασία και το Ανοιχτό Αντιπολεμικό Φόρουμ, ούτε που φάνηκαν στον χώρο των Προπυλαίων (:).

●●● Στις 28/2/91, οι απεργοί πείνας Κογιάννης και Μπουκετσίδης, διέκοψαν και την λήψη ορού, μετά την απόρριψη της αίτησης αποφυλάκισής τους. Στις 1/3/91, βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, του Συνασπισμού και των Οικολόγων κι οι συνήγοροι των 3 απεργών πείνας, έδωσαν συνέντευξη τύπου στα Προπύλαια. Στις 2/3/91, έγινε μοτοδιαδήλωση προς το Τζέ-

νεις νοσοκομείο, όπου νοσηλεύεται η Ρ. Μπερκενερ και προς το νοσοκομείο Νίκαιας όπου νοσηλεύονται οι Μπουκετσίδης-Κογιάννης. Το βράδυ της ίδιας μέρας προβλήθηκε στα Προπύλαια η ταινία "Το βάθος του ουρανού είναι κόκκινο".

●●● Η Πρωτοβουλία ενάντια στην νέα τάξη πραγμάτων, οργάνωσε αντιπολεμική συναυλία στην ΑΣΟΕΕ, το βράδυ της 2/3/91.

●●● Στη 1/3/91, οι καταλήψεις της Αχαρνών και Χεϊψές της Αχαρνών και Χεϊψές δεν γιόρτασαν με πάρτυ τον πρώτο χρόνο της κατάληψής τους.

●●● Παρά τις θετικές ανακοινώσεις των Δικηγορικών Συλλόγων Αθήνας, Ηρακλείου και Κέρκυρας, υπέρ του δικαίωματος έφεσης του ισόβιου Βίτη Γιάννη Πετρόπουλου, το υπουργείο δικαιοσύνης αρνείται αυτό το δικαίωμα.

●●● Ο διαδημοτικός ραδιοσταθμός της Θεσσαλονίκης, το "Ενατο Κύμα", έχει αρκετό καιρό τώρα που μεταδίδει μόνο μουσική και όχι το κανονικό πρόγραμμα. Αιτία το τεράστιο οικονομικό πρόβλημα και οι κινητοποιήσεις των εραζόμενων του σταθμού, που τους χρωστάνε 120 εκατομμύρια.

●●● Οι εργαζόμενοι στην Χαρτοποιία Δυτικής Ελλάδας απέκλεισαν για 7 ώρες την νομαρχία Αχαΐας και την οδό Κορίνθου, στις 1/3/91, σε ένδειξη διαμαρτυρίας γιατί η εταιρεία βγαίνει στο ξέπouλημά της σε ιδιώτες.

●●● Η Επιτροπή Ηλιουπολιτών για την Κοινωνική Αλληλεγγύη, οργάνωσε στις 2/3/91, στην κεντρική πλατεία Ηλιούπολης, μουσική εκδήλωση αλληλεγγύης προς τους 3 απεργούς πείνας.

●●● Το βιβλιοπωλείο "ΜΗ-ΠΕΝΘΗ", η Αντιεξουσιαστική Παρέμβαση Κορυδαλλού και η Αναρχική Πρωτοβουλία Νίκαιας, στις 5/3/91, οργάνωσαν συγκέντρωση στην πλατεία Ελευθερίας του Κορυδαλλού και στην συνέχεια πορεία προς τις φυλακές κι έπειτα στο νοσοκομείο όπου νοσηλεύονται οι Μπουκεταΐδης και Κογιάννης.

●●● Εκτός από την Κω, Αμερικάνοι στρατιώτες, απ' αυτούς που πήραν μέρος στον πόλεμο του Περσικού, θα κάνουν τις διακοπές τους στο Βόλο, στη Ρόδο και στη Κρήτη. Έτσι νομίζει η κυβέρνηση ότι θα πάρει κάποια αποφάγια από την πίτα που λέγεται Νέα Τάξη Πραγμάτων.

●●● Οι 300 πατερούληδες του έθνους (οι βουλευτές δηλαδή), αποφάσισαν, στις 4/3/91, να συστήσουν μία επιτροπή που θα ερευνήσει τις συνθήκες της δολοφονίας του Ν. Τεμπονέρα. Η επιτροπή θα παραδώσει το πόρισμά της σε 3 μήνες. Ζήσε μάη μου να φας τριφύλι...

●●● Καταγγέλει την αδιάλλακτη στάση της διοίκησης του ΠΙΚΠΑ, η απολυμένη υπάλληλος και μητέρα 6 παι-

διών Σοφία Ρεντούμη, ξεκινώντας απεργία πείνας στις 4/3/91, έξω από τα κεντρικά γραφεία του ΠΙΚΠΑ.

●●● Νέες κατηγορίες πρόσθεσε, στις 5/3/91, ο εισαγγελέας Δ. Αρίδας, στους Κογιάννη, Μπέρκνερ και Μπουκεταΐδη. Εερύνονται, έτσι, τώρα για την προμήθεια του όπλου στον εκτελεστή του Μ. Μαράτου και για προμήθεια της βόμβας που ανατίναξε την Γαλλική τράπεζα στο Κολωνάκι.

●●● Κοροΐδία και απάτη. 23% αυξήσεις σε δυό χρόνια. Την στιγμή που επέρχονται νέες αυξήσεις, απολύσεις, ιδιωτικοποιήσεις κι ότι ήθελε προκύψει

●●● Ποιός θ' αντιδράσει στη σχεδιαζόμενη συμμετοχή Ελληνικής στρατιωτικής δύναμης σε πολυεθνική δύναμη του ΟΗΕ, που θα σταλεί στον Περσικό, για να συμβάλλει κι αυτή, σαν στρατός κατοχής και κυριαρχίας, στην επιβολή της νέας ιμπεριαλιστικής κι εκμεταλλευτικής τάξης πραγμάτων; Πάντως οι ειρηνιστές της ΒΕΔΥΕ συμφωνούν, ενώ οι υπόλοιποι (ΑΚΕ, ΚΕΑΔΕΑ) είναι... επιφυλακτικοί.

●●● Εν καιρώ "ελευθέρως", ραδιοφωνίας, οι Ακης και Κατερίνα Ασπρογέρακα και Μάκης Κορακιανίτης, καταδικάστηκαν σε 30 μέρες φυλάκιση ο καθένας, στις 6/3/91 επειδή λειτούργησαν τον αντιεξουσιαστικό και οικολογικό ραδιοσταθμό "Τυφλοπόντικας των F.M.". Είχαν συλληφθεί τον Γενάρη του 1985 κι είχαν καταδικαστεί πρωτόδικα σε 5μηνη φυλάκιση ο καθένας.

●●● Συναυλία συμπάρτασης στους Κογιάννη, Μπουκεταΐδη και Μπέρκνερ, με τους Νταλάρα και Παπακωνσταντίνου, έγινε στις 6/3/91, στα Προπύλαια και στην συνέχεια πορεία στη βουλή με την συμμετοχή 5.000 περίπου ατόμων. Συμμετείχαν και 1.200 περίπου Αναρχικοί.

●●● Κατόπιν πρότασης του ανακριτή, έληξε στις 7/3/91 η προφυλάκιση της Ρ. Μ. Μπέρκνερ, μετά από 32 μέρες α-

περγίας πείνας. Της απαγορεύτηκε η έξοδος από την χώρα, ενώ θα ζητάει την άδεια της αστυνομίας για να μετακινείται από τον τόπο διαμονής της. Η ίδια δήλωσε ότι θα συνεχίσει την απεργία πείνας μέχρι την απολάκιση και των Μπουκεταΐδη και Κογιάννη.

●●● Ο Αναρχικός Πυρήνας "Αντικρατική Δράση", οργάνωσε στις 7/3/91, συγκέντρωση κι έπειτα πορεία, στον Κορυδαλλό, για τους 3 απεργούς πείνας.

●●● Στην προσπάθειά της να βρεί ντε και καλά τρομοκράτες, η ΕΛ.ΑΣ., συνέλαβε στις 8/3/91, δυό σπουδαστές της σχολής κινηματογράφου "Χατζίκου", που θέλοντας να πάρουν το πτυχίο τους, γύριζαν ένα φιλμάκι, ντυμένοι αστυνομικοί.

●●● Η βουλοπρέπεια και ο ρεφορμισμός της ΡΣΕΕ σε όλο της το μεγαλείο. Μετά τη κοριΐδία του 23%, καλεί τώρα τον πρόεδρο της δημοκρατίας, την κυβέρνηση, τα κόμματα, τους δημάρχους να σώσουν, αυτή την απάτη που ονομάζουν εθνική οικονομία.

●●● Οι Ιρακινοί κι οι Παλαιστίνιοι που είχαν συλληφθεί στην Ελλάδα, τις επόμενες μέρες από την εναρξη του πολέμου στο Εόλο, εξακολουθούν να κρατούνται στα κελιά του 7ου ορόφου της γενικής ασφάλειας. Πότε θα απελευθερωθούν;

●●● Ο θάνατος 5 ανθρώπων, με τις κινητοποιήσεις για την παιδεία, ήταν αποτέλεσμα συγκρούσεων τραμπούκων ("..."). Ποιός το είπε; Η Ευτυχία Καρύδη, σύζυγος του Γρ. Φαράκου και... στέλεχος του ΚΚΕ, σε συνέντευξή της στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ.

***Το είπε ο ρεπόρτερ του SKY 100.4 Λυκούργος Κομήνης στις 27.2.91. Όσον αφορά τη φαγωμάρα ΝΔ-Αλαφούζου: "Ο πρεσβευτής του Ιράκ στην Αθήνα, κατέθεσε μήνυση εναντίον του Ν. Κακαουνάκη, επειδή αποκάλυψε τον Σαντάμ... "Μητσotάκη". "Εμ βέβαια, Νίκο", συμπληρώνει ο Κομήνης, "μπορεί να έχασε τον πόλεμο ο Σαντάμ, αλλά δεν μπορούμε να τον βρίζουμε..." ΚΑΛΟΟΟ!!!

***Στις 7.3.91, η 17 ΝΟΕΜΒΡΗ χτύπησε με 4 βόμβες, υ-

σάρωμα τουριστικά πουλιαν, που, κατόπιν εντολών των κομματικών αφεντικών της Ν.Δ., κινήθηκαν σαν απεργοσπαστικός μηχανισμός στην απεργία των εργαζόμενων της ΕΑΣ. Η ίδια οργάνωση εκτέλεσε με βόμβες έναν Αμερικάνο Λοχία στη Γλυφάδα, στις 12.3.91, σαν αντίδραση στον ρόλο των ΗΠΑ στον πόλεμο του Περσικού.

***Οι: Γιάννης Αργύρης (ήδη προφυλακισμένος), Θανάσης Μήτσιος και Νίκος Κονταξής, μπάτσοι της Τ.ΕΙΔ.Α. (Τμήμα Ειδικών Αποστολών) της ΕΛ.ΑΣ. θα απολογηθούν για τον θάνατο του Μ. Πρέκα.

***Η Σ. Ρεντούμη σταμάτησε την απεργία πείνας, επειδή μεταφέρθηκε σε νοσοκομείο σε άσχημη κατάσταση

●●● Στην 117 Πτέρυγα Μάχης' στο στρατιωτικό αεροδρόμιο Ανδραβίδας, Αμερικάνοι αξιωματικοί, εξέτασαν το ενδεχόμενο να γίνουν έργα για να χρησιμοποιείται το αεροδρόμιο αυτό, σαν βάση ανεφοδιασμού των αμερικάνικων δυνάμεων που σταθμεύουν σε στρατηγικά σημεία της Μέσης Ανατολής. Στην διάρκεια των επιχειρήσεων στον Εόλο, το αεροδρόμιο χρησιμοποιήθηκε για τέτοιους σκοπούς, τουλάχιστον μία φορά.

●●● Δυό Πακιστανοί, οι Μαχμούτ Ταρίκ και Τουφίγκ Μαχάμεντ, 25 και 32 χρονών αντίστοιχα, που κρατούνταν, στην ασφάλεια Περισσού, με σκοπό να απελαθούν, απέδρασαν το απόγευμα της 10/3/91, εκμεταλλευόμενοι ξαφνική ασθένεια του φρουρού τους.

●●● Κινδυνεύει να απελαθεί σαν ανεπιθύμητος στην Ελλάδα, μαζί με την σύζυγό του, ο εκπρόσωπος στην Ελλάδα του Ν.Δ.Φ. (NATIONAL DEMOCRATIC FRONT- Εθνικό Δημοκρατικό Μέτωπο Φιλιππίνων) που αγωνίζεται ενάντια στην δικτατορία της Ακίνο, Τζό Βαλένσια. Αν και ρεφορμιστικό στοιχείο ο Βαλένσια, είμαστε αντίθετοι στην σχεδιαζόμενη απέλασή του.

●●● Συγκέντρωση συμπάρτασης στους απεργούς πείνας Μπέρκνερ, Κογιάννη και Μπουκεταΐδη, οργάνωσε στις 7/3/91, η Πρωτοβουλία Πολιτών Εξαρχείων.

★ Τώρα που ο πόλεμος στον Περσικό τελειώσει και η "νέα τάξη πραγμάτων" άρχισε ήδη να εγκαθιδρύεται, είναι καιρός να ξεκαθαρίσουμε κάποια πράγματα, σχετικά με τη στάση του εντύπου και άλλων, συντρόφων και μη, όσον αφορά τον εξουσιαστή του Ιράκ, τον Σαντάμ Χουσεΐν.

Κατ'αρχήν, ο "ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ" δεν αποτελεί φορέα απόψεων μιας συγκεκριμένης ομάδας, αλλά κάποιων ατόμων, που η ανάγκη διεύρυνσης της αναρχικής πληροφόρησης, τους οδήγησε, από το 1986, στην έκδοση του εντύπου. Σαν πληροφοριακό δελτίο, δεν απαιτείται η συμφωνία ή η διαφωνία στην δημοσίευση ειδήσεων. Παράλληλα, και σε κάποια κείμενα, ως ποίμε θεωρητικά, η ζύμωση 5 χρόνων έκδοσης μας επιτρέπει να έχουμε τη δυνατότητα, έστω και μιας μίνιμουμ συμφωνίας.

Προς αποφυγή παρεξηγήσεων, φυσικά και είμαστε κατά των Αμερικάνων και των συμμάχων τους. Και δεν είμαστε απλώς "κατά", αλλά τους καταδικάζουμε απερίφραστα, τόσο για την προϊστορία τους στους κάθε λογής επεκτατικούς πολέμους και τις τότε θηριωδίες τους, όσο και για τα πρόσφατα εγκλήματα τους και την ελεεινή υποκρισία και αναληψία τους. Τους θεωρούμε στυγνούς δολοφόνους κι αιμοσταγείς πολεμοκάπηλους.

Φυσικά, είμαστε με το μέρος του Ιρακινού λαού, που θρήνησε τόσους νεκρούς, άμαχους και "μάχιμους", και που υπέστη όλη τη θηριωδία των εγκληματιών "Συμμάχων".

Πολλοί, όμως, σύντροφοι και μη, ωθούμενοι από τα δικαιολογημένα αντιαμερικάνικα αισθήματά τους, έφτασαν στο άλλο άκρο, να υποστηρίζουν, δηλαδή, και να εξυμνούν τον Σαντάμ Χουσεΐν, είτε θεωρώντας τον "σκλάβο που εξεγείρεται ενάντια στ' αφεντικά του", είτε, απλά και μόνο, επειδή είναι ο αρχηγός ενός κράτους που δέχτηκε επίθεση.

Όλοι αυτοί οι υμνητές του Σαντάμ Χουσεΐν ξεχνούν ότι είναι κι αυτός ένας κρατιστής, όμοιος με όλους τους άλλους της ώρας του. Ξεχνούν ότι είναι ο ίδιος κρατιστής που κρεμάσε τους πολιτικούς του αντιπάλους στις πλατείες. Ο ίδιος που εξόπλησε για χρόνια ολόκληρα τους Κούρδους με χημικά όπλα, δολοφονώντας συλλήβδην άντρες, γυναίκες, γέροντες και μωρά, εκτελώντας και βασανίζοντας αντάρτες και ξεθεμελιώνοντας τα χωριά τους. Ο ίδιος που, για 8 χρόνια, προσέφερε χιλιάδες νέους, βορά στις οβίδες του πολέμου με το Ιράν. Ο ίδιος που, μετά τις τελευταίες κινητοποιήσεις του Ιρακινού λαού εναντίον του, εκτέλεσε δημόσια 400 αντάρτες. Ο ίδιος που, κατά την εισβολή (με ή χωρίς εισαγωγικά) στο Κουβέιτ, έβαψε τα χέρια του με το αίμα εκατοντάδων ανθρώπων.

Όταν δηλώνουμε ότι είμαστε ενάντια στον πόλεμο των αφεντικών, δεν εξαιρούμε κανένα είδος πολέμου. Δεν δεχόμαστε σαν δικαιολογημένο τον πόλεμο που κάνει οποιοσδήποτε κρατιστής. Όταν αρνούμαστε και καταδικάζουμε τους κάθε είδους κρατιστές και τα κάθε είδους αφεντικά, δεν κάνουμε εξαιρέσεις. Δεν υπάρχουν καλοί κρατιστές. Δεν υπάρχουν καλά αφεντικά.

Το γεγονός ότι οποιοσδήποτε κρατιστής βρισκόταν στην εξουσία, όταν η χώρα του δέχτηκε επίθεση, δεν τον εξαγνίζει ούτε τον ηρωποιεί στα μάτια μας. Το ότι ο Στάλιν βρισκόταν στην εξουσία, όταν η Γερμανία επιτέθηκε στη Ρωσία, δεν τον κάνει ούτε άγιο ούτε αποδεκτό. Το ότι ο Μεταξάς βρισκόταν στην εξουσία, όταν η Ελλάδα δέχτηκε επίθεση από την Ιταλία, δεν τον διαφοροποιεί στο ελάχιστο. Αρνούμαστε, λοιπόν, να ζητωκραυγούμε υπέρ του Χουσεΐν, όπως αρνούμαστε να ζητωκραυγούμε υπέρ του Στάλιν ή του Μεταξά. Στο κάτω-κάτω, κανένας απ' όλους αυτούς δε βρέθηκε στα χαρακώματα ή στη γραμμή πυρός, κανένας απ' όλους αυτούς δεν κινδύνευε στο ελάχιστο, όταν ο λαός σφάζόταν και λιμοκτόνιωσε.

Σαν Αναρχικοί, αρνούμαστε τη λογική του "το μη χείρον βέλτιστον", όταν πρόκειται για τους οποιοσδήποτε κρατιστές-εξουσιαστές. Είμαστε αντίθετοι στη Νέα Δημοκρατία, αλλά δεν θα ψηφίσουμε ποτέ ΠΑΣΟΚ. Δεν παίρνουμε το μέρος κανενός εξουσιαστή, οποιασδήποτε εθνικότητας ή πολιτικής παράταξης.

Και, όσο κι' αυτούς που αποκαλούν "τσολγάνια" (α-ντιγράφοντας και υιοθετώντας τη φρασεολογία των αστικών φυλλάδων) όσους τολμούν να μιλήσουν εναντίον του Χουσεΐν, ως βγουν να πανηγυρίσουν για τους κρεμασμένους στις πλατείες, για τη σφαγή του Χάλεπσε και τη γενοκτονία των Κούρδων και για τους 400 εκτελεσμένους αντάρτες. Εμείς, τα "τσολγάνια", εξακολουθούμε να τασσόμαστε με το μέρος των λαών που δολοφονούνται, αλλά ΑΡΝΟΥΜΑΣΤΕ να μεταβληθούμε σε υμνητές και χειροκροτητές ΟΠΟΙΟΥΔΗΠΟΤΕ ΚΡΑΤΙΣΤΗ... .

ΣΗΜ: Αυτό το κείμενο δεν είναι απαραίτητο να εκφραστεί και ΔΕΝ εκφράζει όλους τους συντελεστές της έκδοσης του "ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ".

στιγματα

●●● Ένα ακόμα δείγμα της εξάρτησης της Μητροπολιτικής κλίμακας, από τους Αμερικάνους, το ΝΑΤΟ και την ΕΟΕ, είναι και η παραχώρηση της ΣΑΒ(Ελληνική Αεροπορική Σιομηχανία) στην περίφημη Λόκχεντ.

●●● Γιώργος Ντίσκας λέγεται ο νέος αστέρας της δημοσιογραφίας, που από τις 9 Φλεβάρη '91, δημοσιεύει, σε συνέχειες, στον ΣΑΒΥΘΕΡΟ ΡΥΘΜΟ, το "εσωτερικό μανιφέστο" (;) της 17 ΝΟΕΜΒΡΗ, που "σύμφωνα με έγκυρες πληροφορίες" του, βρέθηκε κι αυτό στη "γιάφκα Μαζοκόπου". Μα τελικά γιάφκα ήταν αυτή ή κέντρο τεκμηρίωσης; Γιατί κάτι τέτοια τα έχουμε ζα-ναδιαβάσει χιλιάδες φορές στο "Αλφαριθμητάρι του ανάρτη πόλης του Μαριγκέλα, στα εγχειρίδια "ανορθόδοξου" πολέμου του ελληνικού στρατού, στα "Εγγραφα Πενκόφσκι" έκδοση κι αυτή του ΓΕΣ, ακόμα και στο "Περί παρήρομης πολέμου" (εγχειρίδιο ανταρτοπολέμου του βυζαντινού στρατού του δεκάτου αιώνα), για να μην αναφερθούμε στην πλούσια βιβλιογραφία του Μάο Τσε Τουνγκ, του Τσε Γκεβάρρα καθώς και στη κλασική "αντιμετώπισιν οχλοκρατικών εκδηλώσεων του απόστρατου αστυνομικού διευθυντή Ψυχογιού.

●●● Στις 12/3/91, μετά από 37 μέρες απεργίας πείνας αποφυλακίστηκαν κατόπιν πρότασης του ανακριτή Δ.Α. Ρίδα, οι Κογιάννης και Μπουκεταΐδης. Τους επιβλήθηκε απαγόρευση εξόδου από την χώρα και να ενημερώνουν τις τοπικές αστυνομικές αρχές όταν θέλουν να μετακινηθούν από τον τόπο διαμονής τους.

●●● ΜΑΥΡΗ ΜΕΡΑ για τους εργαζόμενους σε ναυπηγοεπισκευαστικές εργασίες, η 11/3/91. Δύο εργαζόμενοι σκοτώθηκαν, οι Γιάννης Μπούζας στο πλοίο SILVER CLOUD

κι ο Δημήτρης Παχός στο πλοίο ΣΑΒΕΝΑ, ενώ άλλοι 3 τραυματίστηκαν σοβαρότατα σε δύο άλλα εργατικά ατυχήματα, την ίδια μέρα στο Πέραμα. Μέχρι στιγμής έχει αποκαλυφθεί ότι ο εργολάβος Κουδουνάκος, που είχε αναλάβει τις επισκευές στο SILVER CLOUD, δεν είχε τον απαιτούμενο "τεχνικό ασφαλείας" και παρ' όλα αυτά είχε προσλάβει 40 εργάτες και τους είχε βάλει να δουλεύουν, προσευχόμενος να μην... τους συμβεί τίποτα. Τώρα, ο εργολάβος κινδυνεύει να δει τα κέρδη του να μειώνονται αφού θα πρέπει -ίσως- να εξαγοράσει τους κάποιους μήνες φυλάκισης που θα του επιβάλει κάποιο δικαστήριο... Όσο για το τι έγινε στα υπόλοιπα πλοία, δεν έχει ακόμα, μαθευτεί τίποτα. Παρ' τ' άλλα, κανείς δεν φαίνεται να τρομοκρατείται από τις εκατοντάδες των νεκρών και τραυματιών που καθημερινά θυσιάζονται στον βωμό των κερδών των λάτσηδων, των Βαρδινογιάννηδων, των πολυεθνικών και στον βωμό της αδιαφορίας των πολιτικώνήδων τοποτηρητών τους.

παραλείπονται...

●●● Στην Γιουγκοσλαβία, η διαμάχη Σερβίας-Κροατίας εξελίσσεται-σύμφωνα με τα δυτικά μέσα μαζικής εξαχρείωσης-σε ιδεολογικό αγώνα, αφού οι "αντικομμουνιστές" Κροάτες στρέφονται εναντίον των "κομμουνιστών" Σέρβων. Αυτή η διαμάχη, πάντως, που, μέχρι στιγμής έχει κοστίζει 3 νεκρούς και περίπου 100 τραυματίες, φαίνεται να προκαλεί ιδιαίτερες ανησυχίες στην Βουλγαρία και στην Ελλάδα.

●●● Αυτονομιστές αντάρτες του κατεχόμενου από την Ινδία Κασμίρ, απήγαγαν στις 27/2/91 την κόρη βουλευτή του κοινοβουλίου, λίγες ώρες πριν το τελευταίο αποφασίσει την παράταση της στρατιωτικής κατοχής του Κασμίρ για ένα ακόμα εξάμηνο.

●●● Ισραηλινοί στρατιώτες σκότωσαν, στις 25/2/91, 4 ακόμα Παλαιστίνιους, στο χωριό Μπικκίν, κοντά στα κατεχόμενα και στη λωρίδα της Γάζας.

●●● Παρά την απαγόρευση αντιπολεμικών διαδηλώσεων, στις 25/2/91, 6.000 άτομα κύρια Αναρχικοί-συγκεντρώθηκαν στο Παρίσι και παρά την παρουσία 10.000 αστυνομικών απαίτησαν τον άμεσο τερματισμό του πολέμου και την ανάκληση των γαλλικών δυνάμεων από το Κόλπο. Τα συνθήματα που επικράτησαν ήταν: "Ο BUSH είναι δολοφόνος κι ο MITTERRAND ο σκύλος του.", "Πόλεμο στον πόλεμο.", "Όχι στην γενοκτονία των Ιρακινών", "Σταματείστε τη σφαγή-Κατάπαυση του πυρός.". Ακούστηκαν, επίσης, συνθήματα για το δικαίωμα της διαδήλωσης και της ελευθερίας της έκφρασης, που παραβιάζονται ωμά από την κυβέρνηση του "σοσιαλιστή" MITTERRAND. Στη συνέχεια, οι συγκεντρωμένοι, έκαναν πορεία από την REPUBLIQUE στη BELLEVILLE, χωρίς οι μπάτσοι να τολμήσουν να επέμβουν. Διαδηλώσεις έγιναν την ίδια μέρα στην Λυών, τη Δίλ, τη Γκρενόμπλ, τη Τουλούζ, το Μπορντώ και σε δεκάδες άλλες γαλλικές πόλεις. Με ανακοίνωσή του το Ρεπουμπλικανικό Κόμμα, χαρακτήρισε τις αντιπολεμικές διαδηλώσεις "μαχαίριά στην πλάτη των Γάλλων στρατιωτών" και "καθαρά αντιγαλλικές". Πρέπει να σημειώσουμε ότι, εκτός από κοκκινόμαυρες, στη διαδήλωση υπήρχαν και πάμπολλες Ιρακινές σημαίες. (Τηλεφωνική ανταπόκριση από τη Γαλλία)

●●● Η RTL (Ραδιο-τηλεόραση του Λουξεμβούργου) δεν μεταδίδει μόνο πορνό. Στις 25/2/91, μετέδωσε και συνέ-

ντευξη του προέδρου του Γαλλικού Ρεπουμπλικανικού Κόμματος, που, ανάμεσα στα άλλα, είπε: "Δεν θα υπάρξει ειρήνη στη Μέση Ανατολή όσο ο Σαντάμ Χουσεΐν (και το Ιράκ) θα είναι σε θέση να ξανασηκώσει κεφάλι". Μ'άλλα λόγια, όσο θα μένει ζωντανός έστω κι ένας Ιρακινός.

●●● Δεν είναι μόνο ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ οι MAJOR και MITTERRAND. Είναι και ΜΙΣΘΟΦΟΡΟΙ. Ο Τζαμπέρ Αλ Αχμέντ Ασ Σαμπάχ, emir του Κουβέϊτ, ανακοίνωσε ότι θα πληρώσει 200 δισεκατομμύρια δραχμές στην Αγγλία και 150 δισεκατομμύρια στην Γαλλία, σαν αμοιβή για τις μαζικές δολοφονίες Ιρακινών, όχι μόνο στρατιωτών, αλλά και, πάνω απ'όλα, αμάχων.

●●● Στα τέλη του Γενάρη, οι υπουργοί εξωτερικών της Αγγλικής Κοινοπολιτείας αποφάσισαν την διατήρηση των κυρώσεων κατά της λευκής, ρατσιστικής κυβέρνησης της Νότιας Αφρικής. Ένα μήνα αργότερα, στα τέλη Φλεβάρη, η Νότια Αφρική δεχόταν την επίσημη επίσκεψη ανωτάτου κλιμακίου της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής. Σκοπός της επίσκεψης ήταν η συμμετοχή των ρατσιστών στους Ολυμπιακούς της Βαρκελώνης, το 1992. Ανακοινώθηκε, μάλιστα, ότι, από τις 22 μέχρι τις 27/3/91, θα πάει στην Πρετόρια ο JUAN ANTONIO SAMARANCH.

●●● Τις μάχες στον Κόλπο έβλεπε στη τηλεόραση, το απόγευμα της Κυριακής, 24/2/91, ο 25χρονος SYLVAIN PAUL. Εαφνικά άκουσε πίσω του έναν θόρυβο. Νομίζοντας ότι του επιτίθονταν οι Ιρακίνοι, δεν δίστασε. Αρπαξε την καραμπίνα που είχε δίπλα του, γύρισε, πυροβόλησε και σκότωσε τον δχρονο ανηψιό του, THOMAS. Έγινε στο LORIENT της Γαλλίας. Να σημειώσουμε ότι κανείς στρατιωτικός, πολιτικός ή δημοσιογράφος δεν παραπέμπεται για ηθική αυτουργία στον φόνο...

●●● Στην Αυστραλία, το ALP (AUSTRALIAN LABOUR PARTY-Αυστραλιανό Εργατικό Κόμμα), που εδώ και χρόνια κυβερνάει αυτή την χώρα, αποφάσισε να μην δώσει στην δημοσιότητα την μειοψηφούσα άποψη μελών του, που ζητούσαν την μη εμπλοκή της Αυστραλίας στον πόλεμο κατά του Ιράκ. Μειοψήφισε επίσης πρόταση άμεσης κατάπαυσης του πυρός από την αριστερή πτέρυγα του κόμματος. Προβλήματα, ωστόσο, αντιμετώπισε ο Αυστραλός υπουργός άμυνας RAY, όταν δημοσιογράφοι τον ρώτησαν αν η υποστήριξη της Αυστραλίας προς τις ΗΠΑ φτάνει και στην έγκριση της χρήσης μη συμβατικών όπλων εναντίον του Ιράκ. (Η Αυστραλία το 1986 με νόμο, που επικύρωσε την συμφωνία της Γενεύης του 1925, ανέλαβε την υποχρέωση να μην χρησιμοποιήσει μη συμβατικά όπλα, έστω κι αν της επιτευθούν με χημικά, βιολογικά ή πυρηνικά όπλα). Ο υπουργός περιορίστηκε να δηλώσει ότι έχει εμπιστοσύνη στην...καλή θέληση των Αμερικάνων. Στο μεταξύ, αρκετές αντιπολεμικές διαδηλώσεις έχουν γίνει σε όλες τις πόλεις της Αυστραλίας. Στη Μελβούρνη, 3 Αναρχικοί πιάστηκαν από την αστυνομία, όταν αντιπολεμικοί διαδηλωτές προσπάθησαν να καταλάβουν το χρηματιστήριο της πόλης. Οι 3 συλληφθέντες αφέθηκαν ελεύθεροι, αλλά θα προσαχθούν αργότερα σε δίκη. (Ανταπόκριση από την Αυστραλία).

●●● Αναλφαβητισμός: πάνω από 50%. Μεροκάματο: 30 ως 60 δραχμές. Ανεργοί: το 70% του ενεργού πληθυσμού. Προϊόντα για εξαγωγή: καφές, βανίλια, αρωματικά φυτά, ζάχαρη, ρούμι... Πού; Στην...Γαλλία. ΟΧΙ ΔΕΝ ΠΡΟΚΡΙΒΑΙ ΓΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΟ ΛΑΘΟΣ... Το νησί LA REUNION είναι γαλλικό έδαφος από το 1646. Έστω κι αν βρίσκεται χιλιάδες μίλια μακριά από την Ευρώπη, στον Ινδικό ωκεανό, στα ανοιχτά

της Ανατολικής Αφρικής... Στις 23/2/91, οι κάτοικοι του νησιού δεν άντεξαν άλλο. Μικρά παιδιά, γυναίκες, άντρες, γριές και γέροι όρμησαν στα μαγαζιά της πρωτεύουσας, SAINT DENIS, και τα λεηλάτησαν. Έκαψαν αυτοκίνητα και δημόσια κτίρια και έσκαψαν τάφρους στους μεγάλους δρόμους. Αφορμή (και όχι αιτία, όπως παρουσίασε τα πράγματα η LIBERATION) ήταν η απόφαση του Συμβουλίου Οπτικοακουστικών Μέσων της Γαλλίας να κλείσει τον τοπικό τηλεοπτικό σταθμό TELE-FREEDOM. Παρά την βίαιη αντιμετώπισή τους από ισχυρές δυνάμεις των CRS (γαλλικά MAT), οι διαδηλωτές συνέχισαν να συγκρούονται μέχρι τις 26/2/91, το πρωί. Τις ίδιες ώρες οι γαλλικές ένοπλες δυνάμεις απελευθέρωσαν το Κουβέϊτ...

●●● Παρά την λήξη των συγκρούσεων στον Κόλπο και παρά τα όσα λέγονται για την "ώρα επίλυσης των περιφερειακών προβλημάτων" η απαγόρευση εξόδου των Παλαιστίνιων από τα σπίτια τους, στα κατεχόμενα, συνεχίζεται. Δεκάδες Παλαιστίνιοι, χιλιά παιδιά, πυροβολούνται καθημερινά, εν ψυχρώ, από στρατιώτες του Ισραήλ κι από φανατικούς Εβραίους μετανόστες από τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης. Στο μεταξύ, συνεχίζεται η κράτηση χιλιάδων Παλαιστίνιων, αλλά και αντικαθεστωτικών Ισραηλινών, χωρίς δίκη. Από τον Νοέμβρη του 1990, αγνοείται η τύχη των Παλαιστίνιων Ραντουάν Αμπού Αγιάς, Ζιάντ Αμπού Ζιάντ και του Ισραηλινού μέλους της αριστεριστικής ομάδας ΓΙΕΣ ΓΚΒΟΥΑ, Ασέρ Ροτέμ, που έχουν συλληφθεί από τις αρχές ασφάλειας του Ισραήλ, καθώς και πολλών άλλων.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ Σελ. 7

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΔΙΕΘΝΗ...

●●● Τελικά, η "Διεθνής Αμνηστία" αποφάσισε να κινηθεί, στα μέσα του Φλεβάρη, και με έγγραφό της προς την Αγγλική κυβέρνηση ζητάει να μάθει τους... λόγους σύλληψης 50 περίπου Παλαιστινίων και Ιρακινών στην Αγγλία. ΑΥΤΟ ΗΙΑ ΚΙ ΑΝ ΕΙΝΑΙ ΑΚΤΙΒΙΣΜΟΣ... (ANA, 13/2/91).

●●● Στις 4/2/91, καταδικάστηκε σε πολύμηνη φυλάκιση μέλος ειρηνιστικής οργάνωσης, στην Ιταλία, επειδή διέπειμε προκυρήξεις που καλούσαν τους Ιταλούς στρατιώτες να λιποτακτήσουν.

●●● Αντικείμενο άγριων διώξεων έχουν γίνει στην Ιταλία οι Αραβες, που, χωρίς καμιά διαδικασία, συλλαμβάνονται και απελευθύνονται. Ρατσιστικές επιθέσεις, κύρια ενάντια σε Αραβες μετανάστες από την Βόρεια Αφρική, σημειώνονται καθημερινά ενώ τα δικαστήρια εξετάζουν καθημερινά εκατοντάδες αιτήσεις Ιταλών διοικητών κατά των Αράβων ενοικιαστών τους και, φυσικά, τις κάνουν δεκτές. Αντιδρώντας σ' αυτή την κατάσταση, Αραβες μετανάστες κατέλαβαν στις 6/2/91, δύο πολυκατοικίες στην PADOVA. Οι καταλήψεις, υποστηριζόμενες κι από Ιταλούς προοδευτικούς, συνεχίζονται. (ANA, 13/2/91).

●●● Συνάντηση για την "Απελευθέρωση των Αηλιών", οργανώνει το YOUTH LIBERATION NETWORK (Δίκτυο για την Απελευθέρωση των Αηλιών), το καλοκαίρι του 1991 στην Οττάβα του Καναδά. (ANARCHY, No 7, χειμώνας '90-91).

●●● Η κυβέρνηση της Αυστραλίας μελετάει την κατάργηση της βίζας που χρειάζονται οι Νοτιοαφρικανοί για να την επισκεφθούν. Η βίζα είχε επιβληθεί πριν 5 χρόνια, στα πλαίσια των κυρώσεων σε βάρος του ρατσιστικού καθεστώτος της Πρετόρια. Νομοσχέδιο που συζητήθηκε, στα τέλη του Φλεβάρη,

στο Αυστραλιανό κοινοβούλιο, προβλέπει την τοποθέτηση κάμερας σε κάθε αστυνομικό τμήμα (της ομοσπονδιακής αστυνομίας) της χώρας. Η κάμερα θα μαγνητοσκοπεί τις ανακρίσεις υπόπτων κ.λ.π. Οποιοδήποτε αποτέλεσμα μη μαγνητοσκοπημένης ανάκρισης δεν θα λαμβάνεται υπ' όψη των δικαστηρίων. Το μέτρο κρίθηκε απαραίτητο επειδή οι καταγγελίες για αποσπάσεις ομολογιών με την βία έχουν τα τελευταία χρόνια αυξηθεί. Με το ίδιο νομοσχέδιο ορίζεται ότι καμιά ανάκριση δεν θα διαρκεί περισσότερο από 6 ώρες. Τώρα, βέβαια, το τι θα γίνεται με τις υπόλοιπες ώρες της κράτησης του "υπόπτου", αυτό δεν θα το πιάνει η κάμερα και, φυσικά, ούτε και η "δικαιοσύνη"...

Περίκοπες δαπανών ύψους 50.000.000 αυστρ. δολλαρίων (5,5 δισ. δ.ρ.χ.) αποφάσισε η ταπική κυβέρνηση της Βικτώριας. Όπως εύκολα φαντάζεται κανείς, οι περικοπές αφορούν κύρια τις κοινωνικές παροχές (επιδόματα, δημοτικές υπηρεσίες κ.λ.π.), ενώ, βέβαια, η μόνη υπηρεσία που δεν καλείται να περικόψει τις δαπάνες της είναι η αστυνομία.

Κλείνει, απ' ότι φαίνεται το πρώτο ιδιωτικό πανεπιστήμιο της Αυστραλίας, το BOND UNIVERSITY, που ιδρύθηκε μόλις πριν δυο χρόνια, το 1989. Σύμφωνα με ανακοίνωση του ομοσπονδιακού υπουργού παιδείας και απασχόλησης (είδατε σύνδεση με την παραγωγή;), DAWKINS, κάθε βδομάδα το BOND χάνει 300.000 δολ. (3.000.000 δ.ρ.χ.) Αντίθετα τα δημόσια πανεπιστήμια, που προσφέρουν καλύτερες και φθηνότερες σπουδές, παρουσιάζουν κέρδη. Νομοσχέδιο για τα "επικίνδυνα άτομα" ετοιμάζει η ομοσπονδιακή κυβέρνηση της Αυστραλίας. Το νομοσχέδιο θα προβλέπει την κράτηση των "επικινδύνων" έστω και αν δεν έχουν διαπράξει κάποιο αδίκημα, στηριζόμενο

μόνο στην γνωμάτευση κάποιων "ειδικών" (μπάτσων, δικαστών, ψυχιάτρων κ.λ.π.) Έντονες πιέσεις ασκούν οι Η.Π.Α. στην Αυστραλία για να μην υπογράψει η τελευταία τα πρόσφατα πρωτόκολλα που συμπληρώνουν την Συνθήκη της Γενεύης για τη μεταχείριση των αιχμαλώτων πολέμου, του αμάχου πληθυσμού κ.λ.π. Με απανωτά έγγραφα (που έφτασαν στα χέρια της εφημερίδας AGE) η πρεσβεία των Η.Π.Α. ρωτάει την Αυστραλιανή κυβέρνηση τι θα κάνουν οι ένοπλες δυνάμεις της στο Κόλπο αν διαταχθούν απ' την αμερικανική διοίκηση να κανονιοβολήσουν κάποια "ιερή" αραβική πόλη, για το αν η Αυστραλία θα επιτρέψει στους Αμερικανούς να χρησιμοποιήσουν τις βάσεις τους για να χτυπήσουν στόχους "επιτρεπομένους" από τους νόμους των Η.Π.Α., αλλά απαγορευμένους από την Αυστραλιανή νομοθεσία κλπ. (Ανταποκρίσεις από την Αυστραλία).

●●● Με ανακοίνωσή του, το KOMMANDO NERMIN ALKAN της αντιρατσιστικής ένοπλης οργάνωσης FARA, ανέλαβε την ευθύνη των βομβιστικών ενεργειών εναντίον τραίνων που μετέφεραν, από την Γερμανία στον Κόλπο, αμερικανικό πολεμικό υλικό, μέσω Ολλανδίας. Με την ανακοίνωσή της, η FARA αφιερώνει τις ενέργειές της στους Τούρκους μαθητές NERMIN ALKAN, ZEKINE CUCI, BILGE FIDAN και GONUL ASCAN, που καταδικάστηκαν σε φυλάκιση 24 χρόνων ο καθένας επειδή σήκωσαν στο σχολείο τους πανώ ενάντια στον πόλεμο.

●●● 40.000 Δυτικογερμανοί που είχαν καταφύγει, για να γλυτώσουν την στράτευσή τους, στο Βερολίνο, χάρη στο ειδικό καθεστώς που ίσχυε εκεί, απειλούνται τώρα με κατάταξή τους στον νέο "ενοποιημένο" γερμανικό στρατό. Στο μεταξύ έχει ασκηθεί δίωξη εναντίον 50 Γερμανών στρατιωτών που αρνήθηκαν να πάνε στην Τουρκία για

να επανδρώσουν τις εκεί ΝΑΤΟϊκές βάσεις, στην διάρκεια του πολέμου, ενώ 7.000 έφεδροι έχουν καταθέσει τα χαρτιά τους για να αναγνωριστούν σαν αντιρρησίες συνείδησης. (ANA, 13/2/91).

●●● Πράκτορες των μυστικών υπηρεσιών της Ισπανίας στις 30/1/91, ζήτησαν απ' τη γραμματεία του Αυτόνομου Πανεπιστημίου της Μαδρίτης κατάλογο των αραβικής καταγωγής φοιτητών. Οι υπάλληλοι της γραμματείας τους έδωξαν και τους κατάγγειλαν στον τύπο και τους ραδιοφωνικούς σταθμούς (ANA, 13/2/91).

●●● Συγκέντρωση και πορεία ενάντια στον πόλεμο οργάνωσε, στις 8/2/91, στην Εαρκελώνη η CNT/AIT. Συμμετείχαν 500 περίπου άτομα. (ANA, 13/2/91).

●●● Στις 11/2/91, συνελήφθη και φυλακίστηκε στη ZARAGOZA της Ισπανίας ο ανυπότακτος CARLOS CLARINON, γνωστός για την δράση του ενάντια στις φασιστικές επιλογές της "σοσιαλιστικής" κυβέρνησης GONZALEZ. Ας σημειώσουμε ότι στην Ισπανία, οι ανυπότακτοι δεν φυλακίζονται.

●●● Συνεχίζοντας την πολιτική του ALFONSIN, ο CARLOS MENEM, νέος τοποτηρητής των Αμερικάνων στην Αργεντινή, αποφάσισε στις 28/12/90 (20 μέρες μετά την καταστολή της στρατιωτικής ανταρσίας της 3/12/90) να βγάλει όσους βασανιστές και δολοφόνους της χούντας του VIDELA είχαν απομείνει στις φυλακές μετά την "αμνηστία" του ALFONSIN. Έτσι, πέρασε στην βουλή νόμο για την "αποκατάσταση των στρατιωτικών που αγωνίστηκαν εναντίον των ανατροπών του καθεστώτος". 100. ●●● κάτοικοι του BUENOS AIRES, κατέβηκαν αμέσως σε αυθόρμητη διαδήλωση έξω από την έδρα της κυβέρνησης. Ανέμεσά τους και πολλοί Αναρχικοί απ' τις ομά-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. Β

δες LA PROTESTA, AGITACION A, LA BURRA, CARACOLES CON ALIAS, LA LETRA A, HASTA MORIRLA, EL LIBERTARIO (FEDERACION LIBERTARIA ARGENTINA), Αναρχοσυνδικαλιστές από την FCEA, Ατομιστές Αναρχικοί καθώς και πολλοί πανκς κι εναλλακτικοί. Βέβαια, η αστυνομία δεν τόλμησε να επέμβει, απαγόρευσε όμως στους δημοσιογράφους και στους φωτορεπόρτερς να πλησιάσουν κι άφησε, τελικά, κάποιους πολιτικάντηδες να "κατευόσουν" τα πνεύματα (ό,τι ακριβώς, συνέρχαινε και στην Ελλάδα, τα πρώτα χρόνια μετά την πτώση της χούντας). Η ιστορία, όμως, δεν τελειώνει εδώ. Οι σύντροφοι απ' την Αργεντινή καταγγέλλουν ότι η αμερικάνικη CIA πιέζει τα πράγματα και προωθεί την ιδέα της πολιτικής αποκατάστασης του τέως δικτάτορα JORGE VIDELA και των οπαδών του που, με την σειρά τους, θα βοηθήσουν στην υλοποίηση των αμερικάνικων σχεδίων ο' όλη την Λατινική Αμερική. Τα σχέδια αυτά, μεταξύ άλλων προβλέπουν και "αναδόμηση" της αμυντικής οργάνωσης της περιοχής, με σκοπό την μείωση του κόστους για τις Η.Π.Α. και την αποδυνάμωση της εθνικής άμυνας των διαφόρων Λατινοαμερικάνικων χωρών. Έτσι, η Βραζιλία θα διαθέτει μόνο αεροπορία, η Χιλή μόνο χερσαίες δυνάμεις και η Αργεντινή μόνο ναυτικό, ενώ τα υπόλοιπα όπλα αυτών των χωρών θα μεταβληθούν ουσιαστικά σε χωροφυλακή που θα ελέγχει το εσωτερικό της κάθε χώρας και που θα εξασφαλίζει την κυριαρχία των Η.Π.Α. στο λαθρεμπόριο ναρκωτικών που ανθεί στην περιοχή. (ANA, 13/2/91).

●●● Σ' ένδειξη συμπαραστάσης στους υπόδικους διαδηλωτές της πλατείας TRAFALGAR ενάντια στον POLL TAX (στις 31/3/90, στην Αγγλία) κι ενάντια στο ρατσιστικό καθεστώς της Νότιας Αφρι-

κής, η RARA (Επαναστατική Αντιρατσιστική Δράση) κατέστρεψε σταθμό της Ε.Ρ. στο ROTTERDAM της Ολλανδίας, στις 25/12/90.

●●● Αντιπολεμικό φεστιβάλ και ανοιχτές συζητήσεις για τον πόλεμο και την ειρήνη άρχισαν, στις 2/3/91, στο PALAN SANT JORDI της Βαρκελώνης.

●●● Στο πειθαρχικό παρέπεμψε την δικηγόρο PACA VILLALBA ο δικηγορικός σύλλογος της Μαδρίτης. Αιτία; Τον περασμένο Απρίλη (1990) η PACA VILLALBA μαζί με άλλους συναδέλφους της είχαν καταλάβει τα γραφεία του συλλόγου, διαμαρτυρούμενοι για την απαγόρευση της επικοινωνίας τους με τους πελάτες τους-μέλη της GRAPO και του PCE(R), που έκαναν απεργία πείνας. (ANA, 13/2/91).

●●● Σύμφωνα με καταγγελία της Διεθνούς για την Προστασία των Παιδιών, στις Κλειστές Φυλακές των φιλιππίνων κρατούνται παιδιά ηλικίας 4 ετών, καταδικασμένα σε φυλάκιση που φτάνει τον χρόνο, για κλοπή σοκολάτας από σουπερ μάρκετ.!

●●● Σε 144 χρόνια ο καθένας καταδικάστηκε, τον Γενάρη, δύο αντάρτες του Νέου Λαϊκού Στρατού των φιλιππίνων, ο RUEL RAMIREZ και ο RODRIGO SAMON, από το δικαστήριο της BOHOL, για την συμμετοχή τους σε μάχη, όπου σκοτώθηκαν και 8 στρατιώτες των κυβερνητικών δυνάμεων, το 1988.

●●● Τουλάχιστον 42 πράκτορες της Μοσάντ έφτασαν στις Φιλιππίνες, μετά τον θάνατο ενός Ιρακινού και τον τραυματισμό ενός άλλου καθώς προσπαθούσαν να βάλουν βόμβα στο πολιτιστικό κέντρο των Η.Π.Α. στην Μανίλα, στις 19/1/91. Τρεις μέρες αργότερα ο πρεσβευτής του Ιράκ στις Φιλιππίνες διατάχθηκε να φύγει σε 72 ώρες, ενώ απελάθηκαν κι άλλοι 42 Ιρακινοί.

●●● Νέα σειρά γραμματοσήμων κυκλοφόρησε στην ΕΣΣΔ. Τα γραμματόσημα είναι αφιερωμένα στις... μουσικές υπηρεσίες της χώρας. Εκείνο, όμως, που φαίνεται να είναι το άκρον άωτον της φιλοτελείας (ακίνδυνη μανία που πλήττει πολλούς "άδειους και καθούμενους") είναι η νέα σειρά γραμματοσήμων του Σουλτανάτου του ΑΣΜΑΝ, ενός κρατιδίου του Περσικού Κόλπου, όπου οι γυναίκες απαγορεύεται να βγαίνουν απ' τα σπίτια τους κι όταν είναι απόλυτη ανάγκη να βγουν, πρέπει να είναι σκεπασμένες απ' την κορφή μέχρι τα νύχια μ' ένα ρούχο που μοιάζει με ενισχυμένο ράσο. Τα γραμματόσημα απεικονίζουν έργα διασήμων ζωγράφων με... γυμνές γυναίκες.!! (LE LIBERTAIRE, Νο 114, Μάρτης 1991).

●●● Στο πειθαρχικό κλήθηκαν, από την διεύθυνση του Βαρσινοβού ταχυδρομείου, συνδικαλιστές της Αναρχοσυνδικαλιστικής CNT/AIT επειδή, στις 5/2/91, στη διάρκεια αντιπολεμικής εκδήλωσης σήκωσαν πανώ που έγραφε: "ΑΥΤΟΙ ΕΙΝΑΙ ΕΓΩΙΜΟΙ ΕΜΜΕΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ: ΑΝΥΠΑΚΟΗ, ΣΤΙΣ ΒΟΛΗΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ, ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ, ΑΔΑΦΗΒΕΡΓΥΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΛΑΩΝ." Με ανακοίνωσή η Γαλλική CNT/AIT καταδικάζει κάθε προσπάθεια λογοκρισίας και φήμωσης της ελεύθερης έκφρασης από την διεύθυνση των ταχυδρομείων.

●●● Στις 31/3/91, θα γίνει στην TOURNAINE της Γαλλίας το φετινό διεθνές συνέδριο της Εσπεραντικής Ένωσης SAT-AMIKARO. (LE LIBERTAIRE, Νο 114, Μάρτης 1991).

●●● Στην "απελευθερώτρια του Κουβέιτ", στην Γαλλία, ο αγώνας για την κατάργηση των "λευκών κελλιών" στις φυλακές συνεχίζεται. Την 1/2/91, ο CLANDE κι ο NICOLAS HALFEN άρχισαν απεργία πείνας, ζητώντας την κατάργηση των απομονώσεων, την κατάργηση των "μέτρων ασφαλείας" και την νομοθετική ρύθ-

μιση της υφ' όρον απόλυσης όσων έχουν εκτίσει το μισό της ποινής τους. Στις 2/2/91, κατέβηκαν σε απεργία πείνας και οι 4 κρατούμενοι της ACTION DIRECTE ζητώντας την κατάργηση των απομονώσεων, των πτερύγων υψηλής ασφαλείας και την μεταφορά όλων των πολιτικών κρατούμενων στην ίδια φυλακή. Στις 18/2/91, τέλος, άρχισε απεργία πείνας ο κρατούμενος ALAIN TROUVE, που, εδώ κι ενάμιση χρόνο, βρίσκεται στην απομόνωση. (LA LETTRE DES CAVALERS, Μάρτης 1991).

●●● ΓΕΝΕΘΛΙΑ. Τα δέκα χρόνια λειτουργίας συμπλήρωσε το "121", το Αναρχικό βιβλιοπωλείο της οδού RAILLON 121, στο BRISTON του Λονδίνου, στις αρχές του Μάρτη. ΚΡΟΝΙΑ ΚΟΛΛΑ.

●●● 25 χρόνια κίθαιρη επέβαλε, στις 6/2/91, το ομοσπονδιακό δικαστήριο της WASHINGTON στην LAURA WHITEHORN (που έχει ήδη μείνει "κροσωρινά" κρατούμενη, 5 ολόκληρα χρόνια!), ενώ το ίδιο δικαστήριο επέβαλε 2 φορές την ποινή της 5ετούς φυλάκισης, αθροιστικά (δηλαδή 10 χρόνια) στην LINDA EVANS (που ήδη εκτίει άλλη ποινή 35ετούς κίθαιρης), επειδή συνομάτησαν για να "αλλάξουν με βίαια και παράνομα μέσα, την εξωτερική πολιτική των Η.Π.Α.", και συγκεκριμένα επειδή- κατά το κατηγορητήριο- οι δύο γυναίκες είχαν βοηθήσει στη τοποθέτηση βόμβας στο Καπιτώλιο, ο' ένδειξη διαμαρτυρίας για την εισβολή των Η.Π.Α. στην Γρενάδα, το 1983, από την έκρηξη της οποιίας είχαν προκληθεί μόνο υλικές ζημιές. Το ίδιο δικαστήριο αθώωσε τους συγκεκριμένους TIM BLUNK και SUSAN ROSENBERG (που κι αυτή έχει καταδικαστεί, από άλλο δικαστήριο, σε ισόβια για άλλα αδικήματα σχετικά πάντα με την ίδια ιστορία) Παράλληλα, συνεχίζεται η ΣΥΝΧΕΙΡΙΑ ΣΤΗ Σελ.9

κράτηση των MARYLIN BUCK (που καταδικάστηκε σε άλλη δίκη και μεταφέρθηκε στις φυλακές MARIANNA της FLORIDA) και ALAN BERKMAN (που, παρά το ότι πάσχει από ανίατο καρκίνο, απαρρίφθηκε η αίτησή σου, για προσωρινή αποφυλάκιση), που και αυτοί κατηγορούνται για την ίδια υπόθεση. "Πολλοί μας ρωτούν: Τι γίνεται, τώρα; Ηστυεύουμε πως όλοι μας θα πρέπει να εντείνουμε την δράση μας για την δημιουργία ενός κινήματος που θα είναι πολιτικά προετοιμασμένο και ικανό να σταματήσει τις στρατιωτικές επιθέσεις των Η.Π.Α. στον Περσικό Κόλπο, στην Κεντρική Αμερική ή τις επιθέσεις ενάντια στην Αφρική αναμερικάνικη κοινότητα της περιοχής της WASHINGTON... Η ελευθερία μας μπορεί να κερδηθεί μόνο όταν μεγαλώσει πολύ το πολιτικό κόστος που θα πρέπει να πληρώσει η κυβέρνηση για τους πάνω από 150 πολιτικούς κρατούμενους και αιχμαλώτους πολέμου της. Κι αυτό μπορεί να γίνει μόνο με την ανάπτυξη επαναστατικών εναλλακτικών λύσεων κι ενός κινήματος αντίστασης. Ελπίζουμε ότι ο αγώνας για την απελευθέρωση όλων των πολιτικών κρατουμένων και των αιχμαλώτων πολέμου θα αποτελέσει ένα ολοκληρωμένο τμήμα της συνολικής σας πολιτικής δουλειάς, γιατί είναι στην ουσία ένα ολοκληρωμένο τμήμα της πάλης για την δικαιοσύνη... "λένε σε ανακοίνωσή τους, στις 6/12/90, οι 6 κατηγορούμενοι για την "υπόθεση της συννομωσίας αντίστασης", ALAN BERKMAN, TIMOTHY BLUNK, MARYLIN BUCK, LINDA EVANS, SUSAN ROSENBERG και LAURA WHITEHORN. (ΕΚΘΕΜΕΔΙΑ-ΤΟΡΟΝΤΟ, Νο 91, 1-14/1/1991).

••• Πριν ακόμα λήξει ο πόλεμος, στις 26/2/91, ο εξδριςτος εμίρης του Κουβέιτ κήρυξε στη χώρα στρατιωτικό νόμο, προσπαθώντας να προλάβει οποιαδήποτε εκδήλωση δυσαρέσκειας των Κου-

βεϊτιανών εναντίον του. Στις 28/2/91, μέρα της "απελευθέρωσης", πράκτορες του εμίρη, με την βοήθεια βέβαια και των δυτικών του συμμάχων, επιτέθηκαν και τραυμάτισαν σοβαρά τον ηγέτη της αντιπολίτευσης Χαμέντ ΑΛ Τζουάν. Στις 2/3/91, στρατεύματα του Κουβέιτ μπαίνουν στην πόλη κι αρχίζουν τις εκκαθαρίσεις αντιπάλων του εμίρη και των 150.000 περίπου Παλαιστινίων προσφύγων.

••• Εσωτερικό μέτωπο, όμως, ανοίγει και στο Ιράκ, όπου οι φανατικοί ισλαμιστές, οι "φονταμενταλιστές" (σημ. του Α: "φονταμενταλισμός" λέγεται η τάση της πιστής εφαρμογής των "ιερών κειμένων" κάποιας θρησκείας. Παράδειγμα χριστιανού "φονταμενταλιστή" αποτελεί ο Άυγουστίνος Καντιώτης. Θα μπορούσαμε να ορίσουμε τον φονταμενταλισμό σαν "επιστροφή στις ιδρυτικές "δικακρυξείες"), υποκινούμενοι από πράκτορες των Αμερικάνων, προσπαθούν να καταλάβουν-χωρίς επιτυχία-τη Βασόρα και να ανατρέψουν το Μπάαθ. Οι Ιρακινοί, ωστόσο, δεν βλέπουν με καλό μάτι το παπαδαριό κι έτσι το, πολυδιαφημισμένο απ'τα μέσα μαζικής εξαχρείωσης, κίνημα της αντιπολίτευσης εξατμίζεται μέσα σε λιγότερο από 3 μέρες.

••• Αν, όμως, οι ουλεμάδες δεν καταφέρνουν τίποτα, οι Κούρδοι, στο βόρειο Ιράκ, ξησηκώνονται κι αυτοί. Και εκεί τα πράγματα δεν είναι αστεία... Οι Κούρδοι είναι αποφασισμένοι να αποκτήσουν δικό τους κράτος κι η λύσσα τους εναντίον του Χουσεΐν είναι απόλυτα δικαιολογημένη αφού έχουν κυριολεκτικά αποδεκατιστεί από τις επανειλημμένες επιθέσεις του Ιρακινού στρατού και της αεροπορίας. Εκπρόσωποι των Κούρδων του Ιράκ συναντιούνται με εκπροσώπους των Κούρδων του Ιράν και της Τουρκίας για να συντονίσουν τη δράση τους.

••• Στην Τουρκία, ωστόσο, τα πράγματα για τους Κούρδους δεν πάνε και τόσο καλά. Στις 27/2/91, 18 Κούρδοι συλλαμβάνονται στις επαρχίες HAKKARI, VAN και MARDIN, κατηγορούμενοι ότι παρείχαν καταφύγιο σε αντάρτες του Ρ.Κ.Κ. Στις 28/2/91, άλλοι 3 Κούρδοι σκοτώνονται σε σύγκρουση αμάχων με στρατοχωροφυλάκες στο χωριό SIMAK, στην νοτιοανατολική Τουρκία. Την 1/3/91, ο φανατικά αντι-Κούρδος MEHMET YAZAR, αναλαμβάνει το τουρκικό υπουργείο άμυνας. Την ίδια μέρα, στρατός και στρατοχωροφυλακή προωθούν ισχυρές δυνάμεις στην περιοχή των Κούρδων, ενώ ο υπουργός εσωτερικών κι ασφάλειας ABDEL KADIR AKSU πηγαίνει να "μελετήσει την κατάσταση" επί τόπου. Στις 9/3/91, εκπρόσωποι των Κούρδων συναντιούνται με εκπροσώπους της Τουρκικής κυβέρνησης, σε μιά προσπάθεια να βρουν υποστήριξη στον αγώνα τους κατά της κυβέρνησης της Βαγδάτης, πράγμα που οι Κούρδοι της Τουρκίας το βλέπουν σαν προδοσία των δικών τους αγώνων.

••• Δυό βόμβες προκάλεσαν ζημιές στα υποκαταστήματα της βρετανικής BARRILAYS BANK, στη Λευκωσία και στη Λεμεσό, στις 26/2/91.

••• Στις 27/2/91, έκρηξη βόμβας προκαλεί ζημιές στο Γαλλικό Πολιτιστικό Κέντρο της Βηρυττού, ενώ η Λιβανέζικη αστυνομία ανακοινώνει ότι εξουδετέρωσε ρουκέτα που είχε σαν στόχο της την Γαλλική πρεσβεία.

••• Στις 28/2/91, ζημιές προκαλούνται από έκρηξη δυναμίτιδας στα γραφεία 2 Κουβέιτιανών εταιριών στην Βηρυττό.

••• Στις 28/2/91, άγνωστοι πυροβολούν και τραυματίζουν τον Αμερικάνο ταξίαρχο ALVIN MACKIE στη Σμύρνη, ενώ την ίδια μέρα στην Αγκυρα, αστυνομικός των ειδικών δυνάμεων σκοτώθηκε σε μάχη με μέλη της DEV SOL.

••• Στις 3/3/91, η εκπρόσωπος της διεύθυνσης φυλακών του Ισραήλ, Σούλι Μέϊρι, παραδέχτηκε, μετά από επερώτηση βουλευτών, ότι 40 περίπου αλλοδαποί κρατούμενοι στο Ισραήλ εξακολουθούν να βρίσκονται στις φυλακές μολονότι οι ποινές τους έχουν λήξει εδώ και πάνω από 2 χρόνια.

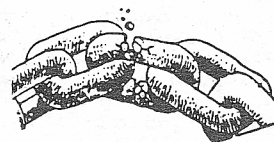
••• Την ίδια μέρα, η αεροπορία του Ισραήλ εξαπολύει την πρώτη μετά την "λήξη" του πολέμου επιδρομή της εναντίον Παλαιστινιακού στρατοπέδου στο Ικλίμ-Αλ-Τουφάχ του Νοτίου Λιβάνου.

••• Ένας φοιτητής σκοτώθηκε από τα δακρυγόνα, 12 μεταφέρθηκαν σε νοσοκομείο και 20 συνελήφθησαν, στην διάρκεια συγκρούσεων αντιπολεμικών διαδηλωτών και αστυνομίας, στις 25/2/91, στο Κάιρο. Στις 26/2/91, οι Αιγύπτιοι φοιτητές καταβαίνουν σε νέα διαδήλωση κι ορκίζονται να πάρουν εκδίκηση για τον νεκρό σύντροφό τους. Στις 27/2/91, η αστυνομία χρησιμοποιεί και πάλι δακρυγόνα για να διαλύσει φοιτητές που αμύνονται με πέτρες.

••• Ολλανδός διπλωμάτης πυροβολήθηκε και σκοτώθηκε στις 27/2/91, στην Τύνιδα της Τυνησίας. Η αστυνομία πιστεύει πως η ενέργεια έγινε σ'ένδειξη διαμαρτυρίας για την ανάμειξη της Β. Ο.Κ. στον πόλεμο ενάντια στο Ιράκ.

••• Το "Κρατικό Συμβούλιο" της Τουρκίας ανακοίνωσε, στις 28/2/91, ότι αίρεται η απαγόρευση των απεργιών που είχε επιβληθεί στις 27 Γενάρη 1991.

***Μετα από 16 ολόκληρα χρόνια, η βρετανική "δικαιοσύνη" δέχτηκε ότι οι ομολογίες των "6 του Birmingham" ήταν προλόν βασανισμού τους από την αστυνομία και απελευθέρωσε τους 6 Ιρλανδούς αγωνιστές, στις 14 3.91.

SAM DOLGOFF (1902 - 1990)

Στις 24 Οκτώβρη 1990, ο γνωστός Αναρχικός και Βιομηχανικός Εργάτης του Κόσμου (σημ. του "Α": Μέλος των Industrial Workers of the World, δηλαδή του βορειοαμερικάνικου τμήματος της Αναρχοσυνδικαλιστικής International Workers Association) πέθανε στη Ν. Υόρκη, σε ηλικία 88 ετών. Πέθανε στο μικρό διαμέρισμα που διατηρούσε σε μια εργατική κο-οπερατίβα στο Lower East Side του Manhattan, που, από το 19ο αιώνα ήδη, αποτελούσε ένα λιμάνι για τους μετανάστες εργαζόμενους. Σ' αυτό το διαμέρισμα έζησε 25 χρόνια μαζί με τη συντρόφισσά του, την Esther. Όλα αυτά τα χρόνια, εκεί δξαόταν πολυάριθμους επισκέπτες απ' όλη την Αμερική, απ' το παγκόσμιο Αναρχικό κίνημα. Αναρχοσυνδικαλιστές, φοιτητές και συγγραφείς-που πάντοτε έβρισκαν εκεί ένα συντροφικό καλοσώρισμα, ένα κρεβάτι για να κοιμηθούν και μια ζωρή ανταλλαγή απόψεων και ιδεών. Εκεί άφησε και η Esther την τελευταία της πνοή, έναν περίπου χρόνο πριν το Sam, γεγονός που οπωσδήποτε, επέσπευσε το θάνατο του τελευταίου. Αφσαν δύο γιούς, τον Abraham και τον Anatole, στους οποίους εκφράζουμε τα εγκάρδια συλληπητήριά μας.

Ο Sam, που το πραγματικό του όνομα ήταν Sholem Dolgorolsky, γεννήθηκε στις 10 Οκτώβρη 1902, στο Οστρόφσκι της Λευκορωσίας, κοντά στο Βιτέμσκ, στον ποταμό Ντιβίνα. Ο πατέρας του, αν και γιος ραββίνου, δεν ήταν θρήσκος, έστω κι αν ήξερε απ' έξω ολόκληρα οσπασάματα από τη βίβλο στα εβραϊκά. Αντίθετα, ο θείος του Sam, Tsadik Dolgorolsky, ήταν το "μαύρο πρόβατο" της οικογένειας. Επί τσάρου, είχε οργανώσει απεργία στο εργοστάσιό του κι αργότερα είχε υποστηρίξει το μπολσεβίλικο καθεστώς. Ήταν ένας από τους πιο γνωστούς συγγραφείς μυθιστορημάτων στα γίντις (σημ. του Α.: Γερμανικά των εβραίων της διασποράς, που γράφονται με εβραϊκούς χαρακτήρες). Στη διάρκεια των σταλινικών εκκαθαρίσεων, φυλακίστηκε κι απελευθερώθηκε επί Χρουστσώφ, για να πεθάνει, τελικά, το 1959.

Ο πατέρας του Sam μετανάστευσε στις Ηνωμένες Πολιτείες το 1903 κι εγκαταστάθηκε στη Νέα Υόρκη, όπου δούλευε σαν μογιάτζης. Μετά από τρία χρόνια σκληρής δουλειάς, το 1906, είχε καταφέρει να μαζέψει αρκετά λεφτά για να φέρει στις ΗΠΑ και την οικογένειά του. Ο Sam ήταν τότε 4 ετών. Μέχρι τα 11, πήγε στο δημόσιο σχολείο και μετά αναγκάστηκε να δουλέψει για να βοηθήσει την οικογένειά του. Αν και αργότερα παρακολούθησε νυχτερινά μαθή-

ματα, δεν κατάφερε να τελειώσει το σχολείο και στην ουσία ήταν αυτοδίδακτος. Μόνος του, εξ άλλου, είχε μάθει και αρκετές ξένες γλώσσες.

Σε ηλικία 14 ετών, ο Sam ακολούθησε το επάγγελμα του πατέρα του κι έγινε μαθητευόμενος μογιάτζης. Το 1917 αναμίχθηκε στο ριζοσπαστικό κίνημα που ακολούθησε τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο, προσχώρησε στην Young People's Socialist League (Ενώση Νέων Σοσιαλιστών) κι υποστήριξε την υποψηφιότητα του Morris Hillquit για τη δημαρχία της Νέας Υόρκης. Πριν περάσει, όμως, πολύς καιρός, άρχισε να επικρίνει το σοσιαλιστικό πρόγραμμα σαν μαλακό και ήπιο. "Εσύ, δεν είσαι σοσιαλιστής, αλλά Αναρχικός" του είπε κάποιος φίλος του και σύντομα διαγράφηκε απ' τη σοσιαλιστική ομάδα. Έτσι γεννήθηκε το ενδιαφέρον του για την Αναρχία κι άρχισε να διαβάζει ό,τι μπορούσε να βρει γύρω απ' αυτό το θέμα. Το 1921, θεωρούσε πια τον εαυτό του Αναρχικό, και προσχώρησε στους Βιομηχανικούς Εργάτες του Κόσμου.

Από τότε, αρχίζει η μακρόχρονη θητεία του Sam στην υπόθεση της Αναρχίας και του συνδικαλισμού. Ταξιδεύοντας συνεχώς από πόλη σε πόλη, δουλεύοντας πότε στα τρένα, πότε στα φράγματα, σε Ξυλουργεία ή σε χαλυβουργίες, υπηρετησε σαν εμπνευσμένος προπαγανδιστής τις δύο υποθέσεις, στις οποίες είχε αφιερώσει τη ζωή του. Μίλαγε σε σταυροδρομικά και σε αίθουσες διαλέξεων, προπαγάνδιζε υπέρ του Mooney και του Billings, του Sacco και του Vanzetti, ενάντια στο ρεφορμιστικό σοσιαλισμό και τον εξουσιαστικό κομμουνισμό.

Το 1925, ο Sam βρέθηκε στο Σικάγο, όπου προσχώρησε στη Free Society Group (Ομάδα για την Ελευθέρη Κοινωνία), τη μεγαλύτερη Αναρχική ομάδα της πόλης. Εκεί γνώρισε τον Gregory Maximoff, που είχε πρόσφατα αυτοεξοριστεί απ' τη Σοβιετική Ρωσία και που, αργότερα, ο Sam χαρακτήρισε "μέντορά" του. Ο Maximoff ενθάρρυνε το νεαρό, του έμαθε τις αρχές του Αναρχοσυνδικαλισμού και - έλσως, πάνω απ' όλα - του ενέπνευσε την αφοσίωση στον Μπακούιν, που ο Maximoff θάμναζε με πάθος. Στο Σικάγο, ο Sam γνώρισε κι άλλες μορφές του Αναρχικού κινήματος, όπως την Lucy Parsons, χήρα του μάρτυρα της Πρωτομαγιάς και τον Ben Reitman, που είχε ερωτικές σχέσεις με την Emma Goldman κι ακόμη, τον Boris Yelensky, τον Irving Abrams και τον Maximiliano Ulay, που όλοι τους επηρέασαν βαθιά τη ζωή του.

Το 1930, περαστικός από το Κλήβελαντ, στη διάρκεια μιας περιοδείας του, ο Sam γνώρισε μια νεαρή συντρόφισσα, την Esther

Miller, που έμεινε μαζί του σ' όλη την υπόλοιπη ζωή τους. Η Esther γύρισε μαζί του στη Ν. Υόρκη, όπου ο Sam ξαναρχίζει να δουλεύει σαν μογιάτζης. Εκεί, θα περάσει όλη του τη ζωή, εκτός από ένα σύντομο χρονικό διάστημα, που πηγαίνει να μείνει στο Stelton του New Jersey, που έχει μεταβληθεί σε χωριό Αναρχικών. Υιοθετώντας το ψευδώνυμο Sam Weiner, αρχίζει να γράφει σε αναρχικά και εργατικά περιοδικά. Μαζί με άλλους, εκδίδει τα: Vanguard (Πρωτοπορεία), Spanish Revolution (Ισπανική Επανάσταση), Views and Comments (Απόψεις και Σχόλια) και News from Libertarian Spain (Ειδήσεις από την Ελευθεριακή Ισπανία). Στα υπόλοιπα 60 χρόνια, άρθρα του δημοσιεύονται σ' ένα ευρύ φάσμα περιοδικών, τόσο στην Αμερική, όσο και στην Ευρώπη. Μερικά απ' αυτά, εκδίδονται αργότερα σαν ξεχωριστές προσούρες: Ethics and American Unionism (Ηθική και Αμερικάνικος Συνδικαλισμός) - 1958, The Labor Party Illusion (Η Ψευδαίσθηση του Εργατικού Κόμματος) - 1961,

The Relevance of Anarchism to Modern Society (Η Σχέση του Αναρχισμού με τη Σύγχρονη Κοινωνία) - 1977, The American Labor Movement: A New Beginning (Το Αμερικάνικο Εργατικό Κίνημα: Ένα Νέο Ξεκίνημα) - 1980, A Critique of Marxism (Μια Κριτική του Μαρξισμού) - 1983 και Third World Nationalism (Τριτοκοσμικός Εθνικισμός) - χωρίς χρονολογία έκδοσης. Και η συγγραφική του δραστηριότητα δεν σταματάει εδώ. Μετά το 1970, αρχίζει να γράφει και βιβλία, παράλληλα με τα μικρότερα κείμενα: Bakunin on Anarchy (Ο Μπακούιν για την Αναρχία) - 1972, The Anarchist Collectives: Workers' Self Management in the Spanish Revolution, 1936-1939 (Οι Αναρχικές Κολλεκτίβες: Η Εργατική Αυτο-Διαχείριση στην Ισπανική Επανάσταση, 1936-1939) - 1974 (κυκλοφορεί στα ελληνικά από τις εκδόσεις Διεθνής Βιβλιοθήκη), The Cuban Revolution: A Critical Perspective (Η Κουβανική Επανάσταση: Μια Κρίσιμη Προοπτική) - 1976 και Fragments: A Memoir (Κομμάτια: Μια Μνήμη) - 1986 (που αποτελεί κι ένα είδος αυτοβιογραφίας του Sam Dolgoff). Μερικά απ' τα βιβλία του έχουν μεταφραστεί σε αρκετές γλώσσες, όπως στα γαλλικά, ισπανικά, ιταλικά, γερμανικά, σουηδικά κλπ.

Παράλληλα, ο Sam συνεχίζει αμετάκλητη την προπανδιστική του δράση. Στη διάρκεια των δεκαετιών του '70 και του '80, συνοδευόμενος συνήθως από την Esther, έδωσε διαλέξεις σ' όλα σχεδόν τα πανεπιστήμια της χώρας, απ' το Queens και το Columbia της Ν. Υόρκης, μέχρι το Antioch και το Oberlin του Οχάιο και το Lewis, το Clark και το Portland State του Ορεγκόν. Ο-

πως ακριβώς το 1937 είχε απευθύνει έναν μνημειώδη επιμνημόσυνο λόγο στην πρώτη επέτειο του θανάτου του Alexander Berkman και στην πενήνταστή επέτειο της εκτέλεσης των μαρτύρων της Πρωτομαγιάς, έτσι, το 1976, τέλεσε των μαρτύρων της Πρωτομαγιάς, έτσι, το 1976, μίλησε στην εκατοστή επέτειο απ' το θάνατο του Μπακούιν και το 1990, για τα πενήντα χρόνια απ' το θάνατο της Emma Goldman, σε εκδηλώσεις που είχε οργανώσει η Libertarian Book Club (Λέσχη Ελευθεριακού Βιβλίου), της οποίας ο Sam και η Esther ήταν μέλη για πολλά χρόνια. Με τη βαθιά φωνή του, τ' αχτένιστα μαλλιά του, τ' ανοιχτά πουκάμισα και τις τيرانτες του, εντυπωσίαζε τους πάντες, όταν ανέβαινε στο βήμα.

Στις ομιλίες, όπως και στα γραφτά του, ο Sam κρατούσε πάντα μια ξεκάθαρη κι ανεξάρτητη στάση. Ποτέ δεν ύψωνε τη γροθιά του και ποτέ δεν μασούσε τα λόγια του. Ανάγκαζε το ακροατήριό του να σκέφτεται και ποτέ δεν ήταν δογματικός και μονόπλευρος. Αντίθετα, αναγνώριζε την πολυπλοκότητα της ανθρώπινης ύπαρξης και μέχρι το τέλος παρέμεινε ρεαλιστής και πραγματιστής. "Κανένα σύστημα" μου είπε κάποτε "δεν ικανοποιεί όλους τους ανθρώπους. Δεν υπάρχει απλή απάντηση. Ο Αναρχισμός θα πρέπει να θεωρείται, μάλλον, σαν αγάλημα θεωριών που θα πρέπει να προσαρμόζεται στη σύγχρονη ζωή. Τώρα, ασχολούμαι περισσότερο με τα πρακτικά προβλήματα και με τις βαθιά ριζωμένες προκαταλήψεις και συνηθειές που δεν συμβαδίζουν με τις Αναρχικές ιδέες. Αυτό το γεγονός, θα πρέπει να το αναγνωρίσουμε και να το αντιμετωπίσουμε. Και δεν πιστεύω ότι η Αναρχία είναι άμεσα υλοποιήσιμη. Θα πρέπει να έχουμε όλα τα είδη οικονομικών συστημάτων, το ένα δίπλα στο άλλο, κι αυτό δημιουργεί αναπόφευκτα προστίβες. Είμαι πρόθυμος να πιστέψω ότι κάτι θα αλλάξει πριν το τέλος της χιλιετίας. Πρέπει, όμως, να προσπαθούμε να σπρώχνουμε τα πράγματα, όλο και περισσότερο, σε μιαν ελευθεριακή κατεύθυνση. Πάνω απ' όλα, δεν θέλουμε να επιβάλουμε, να υπαγορεύσουμε. Όταν ήμουν νέος, τα πράγματα φαίνονταν πολύ πιο απλά".

Paul Avrich
(Δελτίο C.I.R.A., No 47,
Γενάρης 1991).

